

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

63. vuosikerta

24. elokuuta 2020

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2020/C 279/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2020/C 279/02 Asia C-92/18: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 25.6.2020 – Ranskan tasavalta v. Euroopan parlamentti (Kumoamiskanne – Toimielimiä koskeva oikeus – Euroopan unionin toimielinten ja tiettyjen elinten, laitosten ja yksikköjen kotipaikan sijaintia koskeva pöytäkirja – Euroopan parlamentti – Strasbourgissa (Ranska) pidettävän talousarviota käsittelevän istunnon käsite – SEUT 314 artikla – Budjettivallan käyttäminen Brysselissä (Belgia) pidettävän ylimääräisen täysistuntojakson aikana) 2

2020/C 279/03 Asia C-570/18 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 25.6.2020 – Valittajana HF ja muuna osapuolena Euroopan parlamentti (Muutoksenhaku – Henkilöstö – Euroopan parlamentti – Sopimussuhteinen toimihenkilö – Henkilöstösääntöjen 12 a ja 24 artikla – Työpaikkakiusaaminen – Avustamispyyntö – Oikeus tulla kuulluksi – Avustamispyynnön hylkääminen – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artikla – Tuomioistuinten harjoittaman valvonnan laajuus) 2

2020/C 279/04 Asia C-729/18 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 25.6.2020 – Valittajana VTB Bank PAO, aiemmin VTB Bank OAO sekä muina osapuolina Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio (Muutoksenhaku – Ukrainan tilannetta epävakauttavien Venäjän federaation toimien johdosta toteutetut rajoittavat toimenpiteet – Kantajan nimen kirjaaminen luetteloon yhteisöistä, joihin rajoittavia toimenpiteitä sovelletaan – Suhteellisuusperiaate – Omaisuuden suoja – Oikeus harjoittaa taloudellista toimintaa) 3

FI

Yksilöiden henkilötietojen ja/tai tietosuojan suojaamiseksi joitakin tämän julkaisun sisältämiä tietoja ei voida julkaista, ja sen korvaa uusi todistusvoimainen versio.

2020/C 279/05	Asia C-730/18 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 25.6.2020 – Valittajana SC ja muuna osapuolena Eulex Kosovo (Muutoksenhaku – Väilytlauseke – Euroopan unionin kansainvälisten operaatioiden henkilöstö – Sisäinen kilpailu – Työsopimuksen uusimatta jättäminen – Sopimuksesta erotettavissa oleva toimi)	4
2020/C 279/06	Asia C-731/18 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 25.6.2020 – Valittajana Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) sekä muina osapuolina Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio (Muutoksenhaku – Ukrainan tilannetta epävakauttavien Venäjän federaation toimien johdosta toteutetut rajoittavat toimenpiteet – Kantajan nimen kirjaaminen luetteloon yhteisöistä, joihin rajoittavia toimenpiteitä sovelletaan, ja nimen säilyttäminen kyseisessä luettelossa – Perusteluvollisuus – Ilmeinen arviointivirhe – Oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan – Harkintavallan väärinkäyttö – Omaisuudensuoja – Yhdenvertainen kohtelu)	4
2020/C 279/07	Yhdistetyt asiat C-762/18 ja C-37/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 25.6.2020 (ennakkoratkaisupyynnöt, jotka ovat esittäneet Rayonen sad Haskovo – Bulgaria ja Corte suprema di cassazione – Italia) – QH v. Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgaria (C-762/18), CV v. Iccrea Banca SpA (C-37/19) (Ennakkoratkaisupyyntö – Sosiaalipolitiikka – Työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojele – Direktiivi 2003/88/EY – 7 artikla – Lainvastaisesti irtisanottu työntekijä, joka on otettu takaisin työhönsä tuomioistuimen päätöksen perusteella – Ei oikeutta pitämättä jääneeseen palkalliseen vuosilomaan irtisanomisen ja takaisin työhön ottamisen väliseltä ajalta – Ei oikeutta rahakorvaukseen pitämättä jääneestä vuosilomasta samalta ajanjaksolta työsuhteen myöhemmin päättyessä)	5
2020/C 279/08	Asia C-835/18: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 2.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Curtea de Apel Timișoara – Romania) – SC Terracult SRL v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5 ja ANAF Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara Serviciul de Soluționare a Contestațiilor (Ennakkoratkaisupyyntö – Verotus – Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä – Direktiivi 2006/112/EY – Laskun oikaiseminen – Virheellisesti laskutettu vero – Perusteettomasti maksetun veron palauttaminen – Käännetyn veronmaksuvelvollisuuden järjestelmä – Liiketoimet, jotka liittyvät verokauteen, joka on jo ollut verotarkastuksen kohteena – Verotuksen neutraalisuus – Tehokkuuseriaate – Oikeasuhteisuus)	6
2020/C 279/09	Asia C-14/19 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 25.6.2020 – Valittajana Euroopan unionin satelliittikeskus (EUSK) sekä muina osapuolina KF ja Euroopan unionin neuvosto (Muutoksenhaku – Euroopan unionin satelliittikeskuksen (EUSK) henkilöstö – EUSK:n sopimussuhteinen toimihenkilö – Kantelut työpaikkakiusaamisesta – Hallinnollinen tutkimus – Avustuspyyntö – Toimihenkilön tehtävästä pidättäminen – Kurinpitomenettely – Toimihenkilön erottaminen – EUSK:n valituslautakunta – EUSK:n henkilöstöriitojen ratkaisemista koskevan yksinomaisen toimivallan antaminen – Kumoamiskanne – SEUT 263 artiklan ensimmäinen ja viides kohta – Vahingonkorvauskanne – SEUT 268 artikla – Unionin tuomioistuinten toimivalta – Tutkittavaksi ottaminen – Kannekelpoiset toimet – Oikeusriidan sopimuserusteinen luonne – SEUT 272 ja 274 artikla – Tehokas oikeussuoja – SEU 24 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan viimeinen virke – SEUT 275 artiklan ensimmäinen kohta – Yhdenvertaisen kohtelun periaate – Unionin yleisen tuomioistuimen perusteluvollisuus – Tosiseikkojen ja todistusaineiston vääristyneellä tavalla huomioon ottaminen – Puolustautumisoikeudet – Hyvän hallinnon periaate)	7
2020/C 279/10	Asia C-18/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 2.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesgerichtshof – Saksa) – WM v. Stadt Frankfurt am Main (Ennakkoratkaisupyyntö – Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue – Direktiivi 2008/115/EY – Jäsenvaltioissa sovellettavat yhteiset vaatimukset ja menettelyt laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi – Säilöönoton edellytykset – 16 artiklan 1 kohta – Säilöönotto vankilassa maastapoistamista varten – Kolmannen maan kansalainen, joka merkitsee vakavaa uhkaa yleiselle järjestykselle tai yleiselle turvallisuudelle)	7
2020/C 279/11	Asia C-24/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 25.6.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Raad voor Vergunningsbetwistingen – Belgia) – A ym. v. Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen (Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivi 2001/42/EY – Ympäristövaikutusten arviointi – Lupa tuuliturbiinien sijoittamiseen ja käyttöön – 2 artiklan a alakohta – Suunnitelmien ja ohjelmien käsite – Asetuksella ja yleisohjeella käyttöön otetut luvan myöntämisedellytykset – 3 artiklan 2 kohdan a alakohta – Kansalliset toimet, joissa vahvistetaan puitteet tulevien hankkeiden lupa- tai hyväksymispäätöksille – Ympäristöarviointia ei ole tehty – Kansallisten toimien ja niiden perusteella myönnettyjen lupien vaikutusten pysyttäminen sen jälkeen, kun toimet on todettu unionin oikeuden vastaisiksi – Edellytykset)	8

2020/C 279/12	Asia C-116/19 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 25.6.2020 – Valittajana Gregor Schneider ja muuna osapuolena Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (Muutoksenhaku – Henkilöstö – Väliaikaiset toimihenkilöt – Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) yksiköiden sisäinen uudelleenjärjestäminen – Siirto uuteen tehtävään – Oikeusperusta – Euroopan unionin henkilöstösääntöjen 7 artikla – Yksikön etu – Olennaiset muutokset työtehtävissä – Luokittelu – Siirto – Siirtäminen toisiin tehtäviin – Harkintavallan väärinkäyttö – Oikeus tulla kuulluksi – Perusteluvelvollisuus – Oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin – Tehokas oikeus-suoja – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artikla)	9
2020/C 279/13	Asia C-131/19 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 25.6.2020 – Euroopan komissio v. CX (Muutoksenhaku – Henkilöstö – Kurinpitomenettely – Puolustautumisoikeudet – Oikeus tulla kuulluksi – Euroopan unionin henkilöstösääntöjen liite IX – 4 artikla – Virkamiehen, jota ei voida kuulla, mahdollisuus esittää kirjallisia huomautuksia tai tulla edustetuksi – 22 artikla – Nimittävän viranomaisen toimesta tapahtuva virkamiehen kuuleminen ennen kurinpitotoimenpiteen toteuttamista – Virkamiehen kyvyttömyys tulla kuulluksi, esittää kirjallisia huomautuksia tai tulla edustetuksi – Lääketieteellisen näytön arviointi – Tilanne, jossa Euroopan unionin yleinen tuomioistuin ei ole ottanut kantaa ensimmäisessä oikeusasteessa esitettyihin argumentteihin)	10
2020/C 279/14	Asia C-215/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 2.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt korkein hallinto-oikeus – Suomi) – Asia, jonka on pannut vireille Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö (Ennakkoratkaisupyyntö – Arvonlisävero – Direktiivi 2006/112/EY – Palvelujen suoritus – 135 artiklan 1 kohdan 1 alakohta – Arvonlisäverovapautus – Kiinteän omaisuuden vuokraus – Kiinteän omaisuuden käsite – Soveltamisalan ulkopuolelle jääminen – 47 artikla – Verollisten liiketoimien paikka – Kiinteään omaisuuteen liittyvät palvelut – Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 282/2011 – 13 b artikla ja 31 a artikla – Laitekaapit – Konesalipalvelut)	10
2020/C 279/15	Asia C-231/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 2.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Yhdistynyt kuningaskunta) – Blackrock Investment Management (UK) Limited v. Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs (Ennakkoratkaisupyyntö – Verotus – Arvonlisävero (ALV) – Direktiivi 2006/112/EY – Vapautukset – 135 artiklan 1 kohdan g alakohta – Erityisten sijoitusrahastojen hallinnointiin liittyvien liiketoimien vapautukset – Yhtenä kokonaisuutena pidettävä suoritus, jota käytetään erityisten sijoitusrahastojen ja muiden rahastojen hallinnointiin)	11
2020/C 279/16	Asia C-380/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 25.6.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Oberlandesgericht Düsseldorf – Saksa) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. v. Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG (Ennakkoratkaisupyyntö – Kuluttajansuoja – Direktiivi 2013/11/EU – Vaihtoehtoinen riitojenratkaisu – 13 artiklan 1 ja 2 kohta – Pakolliset tiedot – Tietojen saatavuus)	12
2020/C 279/17	Asia C-477/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 2.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Verwaltungsgericht Wien – Itävalta) – IE v. Magistrat der Stadt Wien (Ennakkoratkaisupyyntö – Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen elämistön ja kasviston suojeleminen – Direktiivi 92/43/ETY – 12 artiklan 1 kohta – Eläinlajeja koskeva tiukka suojelejärjestelmä – Liite IV – Cricetus cricetus (eurooppalainen hamsteri) – Levähdys- ja lisääntymispaikat – Heikentäminen tai hävittäminen – Hylätyt paikat)	12
2020/C 279/18	Asia C-684/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 2.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Oberlandesgericht Düsseldorf – Saksa) – mk advokaten GbR v. MBK Rechtsanwälte GbR (Ennakkoratkaisupyyntö – Tavaramerkit – Direktiivi 2008/95/EY – 5 artiklan 1 kohta – Sellaisen merkin käyttäminen elinkeinotoiminnassa, joka on sama tai samankaltainen kuin toiselle kuuluva tavaramerkki ja samoja tai samankaltaisia tavaroita tai palveluja varten kuin ne, joita varten kyseinen tavaramerkki on rekisteröity – Ilmaisen ”käyttää” ulottuvuus – Elinkeinotoimintaa harjoittavan henkilön pyynnöstä internetsivustolle ladattu mainos, joka on sittemmin toistettu muilla internetsivustoilla)	13

2020/C 279/19	Asia C-36/20 PPU: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 25.6.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado de Instrucción n° 3 de San Bartolomé de Tirajana – Espanja) – Asia, joka koskee VL:ää (Ennakkoratkaisupyyntö – Kiireellinen ennakkoratkaisumenettely – Turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikka – Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevat yhteiset menettelyt – Direktiivi 2013/32/EU – 6 artikla – Pääsy menettelyyn – Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tekeminen viranomaiselle, joka on kansallisen lainsäädännön mukaan toimivaltainen rekisteröimään tällaiset hakemukset – Hakemuksen tekeminen muille viranomaisille, jotka todennäköisesti vastaanottavat tällaisia hakemuksia mutta jotka eivät kansallisen lainsäädännön mukaan ole toimivaltaisia rekisteröimään niitä – Käsite ”muut viranomaiset” – 26 artikla – Säilöönotto – Säännöt, jotka koskevat kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden vastaanottoa – Direktiivi 2013/33/EU – 8 artikla – Hakijan säilöönotto – Säilöönoton perusteet – Päätös, jolla hakija otetaan säilöön sen vuoksi, ettei vastaanottokeskuksessa ole humanitäärisin perustein myönnettäviä majoituspaikkoja)	14
2020/C 279/20	Asia C-319/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sofiyiski gradski sad (Bulgaria) on esittänyt 17.4.2019 – KPKONPI v. ZV, AX ja ”Meditsinski tsentar po dermatologia i estetichna meditsina PRIMA DERM” OOD	14
2020/C 279/21	Asia C-798/19 P: Valitus, jonka Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël on tehnyt 29.10.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-337/19, Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël v. komissio ja neuvosto, 5.9.2019 antamasta määräyksestä	16
2020/C 279/22	Asia C-893/19 P: Valitus, jonka Roxtec AB on tehnyt 3.12.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-261/18, Roxtec v. EUIPO – Wallmax, 24.9.2019 antamasta tuomiosta	16
2020/C 279/23	Asia C-80/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul București (Romania) on esittänyt 12.2.2020 – Wilo Salmson France SAS v. Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București ja Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți	17
2020/C 279/24	Asia C-81/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul București (Romania) on esittänyt 12.2.2020 – SC Mitliv Exim SRL v. Agenția Națională de Administrare Fiscală ja Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili	18
2020/C 279/25	Asia C-99/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Alba Iulia (Romania) on esittänyt 24.2.2020 – Siebenburgisches Nugat SRL ja Hans Draser Internationales Marketing v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov ja Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Vămilor – Direcția Regională Vamală Brașov – Biroul Vamal de Interior Sibiu	18
2020/C 279/26	Asia C-116/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Timișoara (Romania) on esittänyt 28.2.2020 – S. C. Avio Lucos SRL v. Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Dolj ja Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central	19
2020/C 279/27	Asia C-145/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 24.3.2020 – DS v. Porsche Inter Auto GmbH & Co KG ja Volkswagen AG	20
2020/C 279/28	Asia C-148/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Köln (Saksa) on esittänyt 16.3.2020 – AC v. Deutsche Lufthansa AG	21
2020/C 279/29	Asia C-149/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Köln (Saksa) on esittänyt 16.3.2020 – DF v. Deutsche Lufthansa AG	21
2020/C 279/30	Asia C-150/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Köln (Saksa) on esittänyt 17.3.2020 – BD v. Deutsche Lufthansa AG	22
2020/C 279/31	Asia C-152/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul Mureș (Romania) on esittänyt 30.3.2020 – DG ja EH v. SC Gruber Logistics SRL	23
2020/C 279/32	Asia C-157/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 3.4.2020 – FI v. Eurowings GmbH	23
2020/C 279/33	Asia C-177/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt 7.4.2020 – ”Grossmania” Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Kft. v. Vas Megyei Kormányhivatal	24

2020/C 279/34	Asia C-178/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt 7.4.2020 – Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft v. Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet	24
2020/C 279/35	Asia C-189/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 5.5.2020 – Laudamotion GmbH v. Verein für Konsumenteninformation	25
2020/C 279/36	Asia C-190/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 5.5.2020 – DocMorris NV v. Apothekerkammer Nordrhein	26
2020/C 279/37	Asia C-197/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 7.5.2020 – KAHl GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt Hannover	26
2020/C 279/38	Asia C-210/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 30.3.2020 – Rad Service Srl. Unipersonale ym. v. Del Debbio SpA ym.	27
2020/C 279/39	Asia C-215/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Wiesbaden (Saksa) on esittänyt 19.5.2020 – JV v. Saksan valtio	27
2020/C 279/40	Asia C-216/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 7.5.2020 – C.E. Roeper GmbH v. Hauptzollamt Hamburg	29
2020/C 279/41	Asia C-220/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Ufficio del Giudice di Pace di Lanciano (Italia) on esittänyt 28.5.2020 – XX v. OO	29
2020/C 279/42	Asia C-222/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Wiesbaden (Saksa) on esittänyt 27.5.2020 – OC v. Saksan valtio	30
2020/C 279/43	Asia C-224/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sø- og Handelsretten (Tanska) on esittänyt 29.5.2020 – Merck Sharp & Dohme B.V., Merck Sharp & Dohme Corp., MSD DANMARK ApS, MSD Sharp & Dohme GmbH, Novartis AG, H. LUNDBECK A/S ja FERRING LÆGEMIDLER A/S v. ABACUS MEDICINE A/S, PARANOVA DANMARK A/S ja 2CARE4 ApS	31
2020/C 279/44	Asia C-232/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (Saksa) on esittänyt 3.6.2020 – NP v. Daimler AG, Mercedes-Benz Werk Berlin	33
2020/C 279/45	Asia C-248/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Högsta förvaltningsdomstolen (Ruotsi) on esittänyt 9.6.2020 – Skatteverket v. Skellefteå Industrihus Aktieföretag	34
2020/C 279/46	Asia C-252/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 10.6.2020 – CY v. Eurowings GmbH	34
2020/C 279/47	Asia C-255/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Commissione Tributaria Regionale del Lazio (Italia) on esittänyt 10.6.2020 – Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Gaeta v. Punto Nautica Srl	35
2020/C 279/48	Asia C-257/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Varhoven administrativen sad (Bulgaria) on esittänyt 9.6.2020 – Viva Telekom Bulgaria EOOD v. Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika"	36
2020/C 279/49	Asia C-262/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rayonen sad Lukovit (Bulgaria) on esittänyt 15.6.2020 – VB v. Glavna direktsia "Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto" kam Ministerstvo na vatreshnite raboti	37
2020/C 279/50	Asia C-263/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesgericht Korneuburg (Itävalta) on esittänyt 15.6.2020 – Airhelp Limited v. Laudamotion GmbH	37
2020/C 279/51	Asia C-270/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesgericht Korneuburg (Itävalta) on esittänyt 18.6.2020 – AG ym. v. Austrian Airlines AG	38
2020/C 279/52	Asia C-275/20: Kanne 23.6.2020 – Euroopan komissio v. Euroopan unionin neuvosto	39

2020/C 279/53	Asia C-287/20: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 30.6.2020 – EL ja CP v. Ryanair Designated Activity Company	39
Unionin yleinen tuomioistuin		
2020/C 279/54	Asia T-330/20: Kanne 28.5.2020 – ACMO ym. v. SRB	41
2020/C 279/55	Asia T-338/20: Kanne 27.5.2020 – KI v. eu-LISA	42
2020/C 279/56	Asia T-358/20: Kanne 11.6.2020 – Net Technologies Finland v. REA	42
2020/C 279/57	Asia T-377/20: Kanne 18.6.2020 – KN v. ETSK	43
2020/C 279/58	Asia T-384/20: Kanne 16.6.2020 – OC (*) v. komissio	44
2020/C 279/59	Asia T-389/20: Kanne 23.6.2020 – KO v. komissio	45
2020/C 279/60	Asia T-390/20: Kanne 17.6.2020 – Scandlines Danmark ja Scandlines Deutschland v. komissio	45
2020/C 279/61	Asia T-391/20: Kanne 17.6.2020 – Stena Line Scandinavia v. komissio	46
2020/C 279/62	Asia T-393/20: Kanne 23.6.2020 – Polisario-rintama v. neuvosto	48
2020/C 279/63	Asia T-397/20: Kanne 26.6.2020 – Allergan Holdings France v. EUIPO – Dermavita Company (JUVEDERM)	50
2020/C 279/64	Asia T-403/20: Kanne 19.6.2020 – Wuxi Suntech Power v. komissio	50
2020/C 279/65	Asia T-408/20: Kanne 2.7.2020 – KR v. komissio	52
2020/C 279/66	Asia T-409/20: Kanne 3.7.2020 – KS v. Frontex	52
2020/C 279/67	Asia T-417/20: Kanne 3.7.2020 – Esteves Lopes Granja v. EUIPO – Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (PORTWOW GIN)	53
2020/C 279/68	Asia T-418/20: Kanne 7.7.2020 – Git Lab v. EUIPO – Gitlab (GitLab)	54
2020/C 279/69	Asia T-419/20: Kanne 7.7.2020 – Deutsche Kreditbank v. SRB	55
2020/C 279/70	Asia T-424/20: Kanne 8.7.2020 – Portigon v. SRB	55
2020/C 279/71	Asia T-426/20: Kanne 8.7.2020 – Techniplan v. komissio	56
2020/C 279/72	Asia T-427/20: Kanne 8.7.2020 – Max Heinr.Sutor v. SRB	57
2020/C 279/73	Asia T-428/20: Kanne 8.7.2020 – Deutsche Hypothekenbank v. SRB	58
2020/C 279/74	Asia T-429/20: Kanne 8.7.2020 – Sedus Stoll v. EUIPO – Kappes (Sedus ergo+)	60
2020/C 279/75	Asia T-430/20: Kanne 9.7.2020 – KV v. komissio	60
2020/C 279/76	Asia T-431/20: Kanne 9.7.2020 – UniCreditBank v. SRB	61
2020/C 279/77	Asia T-433/20: Kanne 6.7.2020 – KY v. Euroopan unionin tuomioistuin	62
2020/C 279/78	Asia T-436/20: Kanne 10.7.2020 – Sedus Stoll v. EUIPO – Kappes (Sedus ergo+)	63
2020/C 279/79	Asia T-437/20: Kanne 13.7.2020 – Ultrasun v. EUIPO (ULTRASUN)	63
2020/C 279/80	Asia T-450/20: Kanne 15.7.2020 – Tempora v. parlamentti	64

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä**(2020/C 279/01)***Viimeisin julkaisu**

EUVL C 271, 17.8.2020

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 262, 10.8.2020

EUVL C 255, 3.8.2020

EUVL C 247, 27.7.2020

EUVL C 240, 20.7.2020

EUVL C 230, 13.7.2020

EUVL C 222, 6.7.2020

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 25.6.2020 – Ranskan tasavalta v. Euroopan parlamentti(Asia C-92/18) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne – Toimielimiä koskeva oikeus – Euroopan unionin toimielinten ja tiettyjen elinten, laitosten ja yksikköjen kotipaikan sijaintia koskeva pöytäkirja – Euroopan parlamentti – Strasbourgissa (Ranska) pidettävän talousarviota käsittelevän istunnon käsite – SEUT 314 artikla – Budjettivallan käyttäminen Brysselissä (Belgia) pidettävän ylimääräisen täysistuntojakson aikana)

(2020/C 279/02)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Ranskan tasavalta (asiamiehet: aluksi E. de Moustier, A.-L. Desjonquères, J.-L. Carré, F. Alabrune, D. Colas ja B. Fodda, sitten E. de Moustier, A.-L. Desjonquères, A. Daly ja J.-L. Carré)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: R. Crowe, U. Rösslein ja S. Lucente)

Kantajan vaatimuksia tukeva väliintulija: Luxemburgin suurherttuakunta (asiamiehet: aluksi D. Holderer, C. Schiltz ja T. Uri, sitten C. Schiltz ja T. Uri)

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään
- 2) Ranskan tasavalta veloitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan Euroopan parlamentin oikeudenkäyntikulut
- 3) Luxemburgin suurherttuakunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 44, 4.2.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 25.6.2020 – Valittajana HF ja muuna osapuolena Euroopan parlamentti(Asia C-570/18 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku – Henkilöstö – Euroopan parlamentti – Sopimussuhteinen toimihenkilö – Henkilöstösääntöjen 12 a ja 24 artikla – Työpaikkakiusaaminen – Avustamispyyntö – Oikeus tulla kuulluksi – Avustamispyynnön hylkääminen – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artikla – Tuomioistuinten harjoittaman valvonnan laajuus)

(2020/C 279/03)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: HF (edustaja: asianajaja A. Tymen)

Muu osapuoli: Euroopan parlamentti (asiamiehet: E.Taneva ja T. Lazian)

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen 29.6.2018 antama tuomio HF vastaan parlamentti (T-218/17, EU:T:2018:393) kumotaan.
- 2) Euroopan parlamentin henkilöstön pääjohtajan nimittävän viranomaisen, jolla on toimivalta tehdä kyseistä toimielintä sitovia päätöksiä, ominaisuudessa 3.6.2016 tekemä päätös hylätä HF:n esittämä Euroopan unionin virkamiehiä koskevien henkilöstösääntöjen 24 artiklassa tarkoitettu avustamispyyntö hylätään.
- 3) Valitus hylätään muilta osin.
- 4) Euroopan parlamentti veloitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan HF:lle sekä ensimmäisen oikeusasteen menettelyssä että muutoksenhakumenettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 455, 17.12.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 25.6.2020 – Valittajana VTB Bank PAO, aiemmin VTB Bank OAO sekä muina osapuolina Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio

(Asia C-729/18 P) (¹)

(Muutoksenhaku – Ukrainan tilannetta epävakauttavien Venäjän federaation toimien johdosta toteutetut rajoittavat toimenpiteet – Kantajan nimen kirjaaminen luetteloon yhteisöistä, joihin rajoittavia toimenpiteitä sovelletaan – Suhteellisuusperiaate – Omaisuudensuoja – Oikeus harjoittaa taloudellista toimintaa)

(2020/C 279/04)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: VTB Bank PAO, aiemmin VTB Bank OAO (edustajat: M. Lester, QC, J. Dawid, barrister, C. Claypoole, solicitor, ja J. Ruiz Calzado, abogado)

Muut osapuolet: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M.-M. Joséphidès ja J.-P. Hix) ja Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi J. Norris, A. Tizzano ja L. Havas, sitten J. Norris ja L. Havas)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) VTB Bank PAO vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvoston kulut.
- 3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 93, 11.3.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 25.6.2020 – Valittajana SC ja muuna osapuolena Eulex Kosovo

(Asia C-730/18 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku – Välityslauseke – Euroopan unionin kansainvälisten operaatioiden henkilöstö – Sisäinen kilpailu – Työsopimuksen uusimatta jättäminen – Sopimuksesta erotettavissa oleva toimi)

(2020/C 279/05)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: SC (edustajat: A. Kunst, Rechtsanwältin ja L. Moro, avvocatessa)

Muu osapuoli: Eulex Kosovo (edustaja: E. Raoult, avocate)

Tuomiolauselma

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen 19.9.2018 antama määräys SC v. Eulex Kosovo (T-242/17, EU:T:2018:586) kumotaan.
- 2) Asia palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EUVL C 112, 25.3.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 25.6.2020 – Valittajana Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) sekä muina osapuolina Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio

(Asia C-731/18 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku – Ukrainan tilannetta epävakauttavien Venäjän federaation toimien johdosta toteutetut rajoittavat toimenpiteet – Kantajan nimen kirjaaminen luetteloon yhteisöistä, joihin rajoittavia toimenpiteitä sovelletaan, ja nimen säilyttäminen kyseisessä luettelossa – Perusteluvollisuus – Ilmeinen arviointivirhe – Oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan – Harkintavallan väärinkäyttö – Omaisuudensuoja – Yhdenvertainen kohtelu)

(2020/C 279/06)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) (edustajat: J. Viñals Camallonga ja J. Iriarte Ángel, abogados)

Muut osapuolet: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: F. Florindo Gijón ja P. Mahnič) ja Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi S. Pardo Quintillán, A. Tizzano ja C. Zadra, sittemmin S. Pardo Quintillán ja M. J. Roberti di Sarsina)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.

- 2) Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvoston kulut.
- 3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 65, 18.2.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 25.6.2020 (ennakkoratkaisupyyntöt, jotka ovat esittäneet Rayonen sad Haskovo – Bulgaria ja Corte suprema di cassazione – Italia) – QH v. Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgaria (C-762/18), CV v. Iccrea Banca SpA (C-37/19)

(Yhdistetyt asiat C-762/18 ja C-37/19) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Sosiaalipolitiikka – Työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelu – Direktiivi 2003/88/EY – 7 artikla – Lainvastaisesti irtisanottu työntekijä, joka on otettu takaisin työhönsä tuomioistuimen päätöksen perusteella – Ei oikeutta pitämättä jääneeseen palkalliseen vuosilomaan irtisanomisen ja takaisin työhön ottamisen väliseltä ajalta – Ei oikeutta rahakorvaukseen pitämättä jääneestä vuosilomasta samalta ajanjaksolta työsuhteen myöhemmin päättyessä)

(2020/C 279/07)

Oikeudenkäyntikielät: bulgaria ja italia

Ennakkoratkaisua pyytäneet tuomioistuimet

Rayonen sad Haskovo ja Corte suprema di cassazione

Pääasioiden asianosaiset

Kantajat: QH (C-762/18) ja CV (C-37/19)

Vastaajat: Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgaria (C-762/18) ja Iccrea Banca SpA (C-37/19),

Prokuratura na Republika Bulgarian osallistuessa asian käsittelyyn (C-762/18)

Tuomiolauselma

- 1) Tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 4.11.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/88/EY 7 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle oikeuskäytännölle, jonka mukaan lainvastaisesti irtisanotulla työntekijällä, joka on kansallisen oikeuden mukaisesti otettu takaisin työhönsä sen jälkeen, kun hänen irtisanomisensa on kumottu tuomioistuimen päätöksellä, ei ole oikeutta palkalliseen vuosilomaan irtisanomispäivän ja sen päivän väliseltä ajalta, jona työntekijä on otettu takaisin työhönsä, sillä perusteella, että työntekijä ei ole kyseisenä ajanjaksona tosiasiallisesti työskennellyt työnantajan palveluksessa.
- 2) Direktiivin 2003/88 7 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle oikeuskäytännölle, jonka mukaan tilanteessa, jossa työsuhde päättyy sen jälkeen, kun kyseinen työntekijä on lainvastaisesti irtisanottu ja hänet on sittemmin otettu takaisin työhönsä kansallisen oikeuden mukaisesti sen jälkeen, kun hänen irtisanomisensa on kumottu tuomioistuimen päätöksellä, tällä työntekijällä ei ole oikeutta rahakorvaukseen pitämättä jääneistä palkallisista vuosilomista lainvastaisen irtisanomisen ja hänen takaisin työhön ottamisensa väliseltä ajanjaksolta.

(¹) EUVL C 54, 11.2.2019. EUVL C 182, 27.5.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 2.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Curtea de Apel Timișoara – Romania) – SC Terracult SRL v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5 ja ANAF Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

(Asia C-835/18) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Verotus – Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä – Direktiivi 2006/112/EY – Laskun oikaiseminen – Virheellisesti laskutettu vero – Perusteettomasti maksetun veron palauttaminen – Käännetyn veronmaksuvelvollisuuden järjestelmä – Liiketoimet, jotka liittyvät verokauteen, joka on jo ollut verotarkastuksen kohteena – Verotuksen neutraalisuus – Tehokkuusperiaate – Oikeasuhteisuus)

(2020/C 279/08)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel Timișoara

Pääasian asianosaiset

Valittaja: SC Terracult SRL

Vastapuolet: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara –Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5 ja ANAF Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

Tuomiolauselma

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 22.7.2013 annetulla neuvoston direktiivillä 2013/43/EU, säännöksiä ja verotuksen neutraalisuuden periaatetta, tehokkuusperiaatetta ja suhteellisuusperiaatetta on tulkittava siten, että ne ovat esteenä sellaiselle kansalliselle säännöstölle tai kansalliselle hallinnolliselle käytännölle, jonka mukaan sellaisia liiketoimia, jotka myöhemmin osoittautuivat kuuluvan käännetyn veronmaksuvelvollisuuden järjestelmän piiriin, suorittanut verovelvollinen ei saa oikaista näihin liiketoimiin liittyviä laskuja eikä vedota tähän oikaisuun korjaamalla aikaisempaa veroilmoitusta tai jättämällä sellaisen uuden veroilmoituksen, jossa otetaan huomioon näin tehty oikaisu, saadakseen perusteettomasti laskuttamansa ja maksamansa arvonlisäveron palautetuksi, kun tämän mahdollisuuden epääminen perustuu siihen, että sen ajanjakson osalta, jona nämä liiketoimet toteutettiin, oli jo tehty verotarkastus, jonka päätteeksi toimivaltainen veroviranomainen oli tehnyt verotuspäätöksen, joka oli tullut lainvoimaiseksi sen takia, ettei kyseinen verovelvollinen ollut riitauttanut sitä.

⁽¹⁾ EUVL C 131, 8.4.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 25.6.2020 – Valittajana Euroopan unionin satelliittikeskus (EUSK) sekä muina osapuolina KF ja Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-14/19 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku – Euroopan unionin satelliittikeskuksen (EUSK) henkilöstö – EUSK:n sopimussuhteinen toimihenkilö – Kantelut työpaikkakiusaamisesta – Hallinnollinen tutkimus – Avustuspyyntö – Toimihenkilön tehtävästä pidättäminen – Kurinpitomenettely – Toimihenkilön erottaminen – EUSK:n valituslautakunta – EUSK:n henkilöstöriitojen ratkaisemista koskevan yksinomaisen toimivallan antaminen – Kumoamiskanne – SEUT 263 artiklan ensimmäinen ja viides kohta – Vahingonkorvauskanne – SEUT 268 artikla – Unionin tuomioistuinten toimivalta – Tutkittavaksi ottaminen – Kannekelpoiset toimet – Oikeusriidan sopimusperusteinen luonne – SEUT 272 ja 274 artikla – Tehokas oikeussuoja – SEU 24 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan viimeinen virke – SEUT 275 artiklan ensimmäinen kohta – Yhdenvertaisen kohtelun periaate – Unionin yleisen tuomioistuimen perusteluvelvollisuus – Tosiseikkojen ja todistusaineiston vääristyneellä tavalla huomioon ottaminen – Puolustautumisoikeudet – Hyvän hallinnon periaate)

(2020/C 279/09)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unionin satelliittikeskus (EUSK) (edustaja: A. Guillerme, avocate)

Muut osapuolet: KF (edustajat: N. Macaulay, barrister, ja A. Kunst, Rechtsanwältin) ja Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Bauer ja A. Vitro)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Euroopan unionin satelliittikeskus (EUSK) veloitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan KF:lle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 3) Euroopan unionin neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 164, 13.5.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 2.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesgerichtshof – Saksa) – WM v. Stadt Frankfurt am Main

(Asia C-18/19) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue – Direktiivi 2008/115/EY – Jäsenvaltioissa sovellettavat yhteiset vaatimukset ja menettelyt laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi – Säilöönnoton edellytykset – 16 artiklan 1 kohta – Säilöönnotto vankilassa maastapoistamista varten – Kolmannen maan kansalainen, joka merkitsee vakavaa uhkaa yleiselle järjestykselle tai yleiselle turvallisuudelle)

(2020/C 279/10)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: WM

Vastaaja: Stadt Frankfurt am Main

Tuomiolauselma

Jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY 16 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jossa sallitaan laittomasti oleskelevan kolmannen maan kansalaisen ottaminen maastapoistamista varten säilöön vankilaan, jossa hänet pidetään erillään vangeista, sillä perusteella, että hän merkitsee yhteiskunnan perustavanlaatuisen etuun tai asianomaisen jäsenvaltion sisäiseen tai ulkoiseen turvallisuuteen vaikuttavaa todellista, välitöntä ja riittävän vakavaa uhkaa.

(¹) EUVL C 112, 25.3.2019

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 25.6.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Raad voor Vergunningsbetwistingen – Belgia) – A ym. v. Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen

(Asia C-24/19) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivi 2001/42/EY – Ympäristövaikutusten arviointi – Lupa tuuliturbiinien sijoittamiseen ja käyttöön – 2 artiklan a alakohta – Suunnitelmien ja ohjelmien käsite – Asetuksella ja yleisohjeella käyttöön otetut luvan myöntämisedellytykset – 3 artiklan 2 kohdan a alakohta – Kansalliset toimet, joissa vahvistetaan puitteet tulevien hankkeiden lupa- tai hyväksymispäätöksille – Ympäristöarviointia ei ole tehty – Kansallisten toimien ja niiden perusteella myönnettyjen lupien vaikutusten pysyttäminen sen jälkeen, kun toimet on todettu unionin oikeuden vastaisiksi – Edellytykset)

(2020/C 279/11)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad voor Vergunningsbetwistingen

Pääasian asianosaiset

Kantaja: A, B, C, D ja E

Vastaaja: Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen

Muu osapuoli: Organisatie voor Duurzame Energie Vlaanderen VZW

Tuomiolauselma

1) Tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/42/EY 2 artiklan a alakohtaa on tulkittava siten, että suunnitelmien ja ohjelmien käsitteen alaan kuuluvat liittovaltiomuotoisen jäsenvaltion alueen hallituksen antamat asetukset ja yleisohje, joissa on kummassakin erilaisia tuuliturbiinien sijoittamista ja käyttöä koskevia määräyksiä.

- 2) Direktiivin 2001/42 3 artiklan 2 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että suunnitelmiksi ja ohjelmiksi, joista on tämän säännöksen nojalla tehtävä ympäristöarviointi, on katsottava asetus ja yleisohje, joissa on kummassakin erilaisia tuuliturbiinien sijoittamista ja käyttöä koskevia määräyksiä, muun muassa välkevaikutukseen, turvallisuuteen ja melutasoon liittyvien toimenpiteiden osalta.
- 3) Silloin kun käy ilmi, että direktiivissä 2001/42 tarkoitettu ympäristöarviointi olisi pitänyt tehdä ennen sellaisen asetuksen ja yleisohjeen hyväksymistä, joiden perusteella kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevassa asiassa riitautettu lupa tuuliturbiinien sijoittamiseen ja käyttöön on myönnetty, jolloin nämä toimet ja lupa olisivat unionin oikeuden vastaisia, kyseinen tuomioistuin voi pysyttää mainittujen toimien ja luvan vaikutukset vain, jos kansallinen oikeus antaa sille tähän mahdollisuuden sen käsiteltäväksi saatetussa riita-asiassa ja siinä tapauksessa, että luvan kumoamisesta voisi aiheutua merkittäviä vaikutuksia sähkön toimituksiin kaikkialla kyseisen jäsenvaltion alueella, ja vain ajan, joka on ehdottoman tarpeen kyseisen lainvastaisuuden korjaamiseksi. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarvittaessa arvioitava tämä käsiteltävässä pääasiassa.

(¹) EUVL C 139, 15.4.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 25.6.2020 – Valittajana Gregor Schneider ja muuna osapuolena Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

(Asia C-116/19 P) (¹)

(Muutoksenhaku – Henkilöstö – Väliaikaiset toimihenkilöt – Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) yksiköiden sisäinen uudelleenjärjestäminen – Siirto uuteen tehtävään – Oikeusperusta – Euroopan unionin henkilöstösääntöjen 7 artikla – Yksikön etu – Olennaiset muutokset työtehtävissä – Luokittelu – Siirto – Siirtäminen toisiin tehtäviin – Harkintavallan väärinkäyttö – Oikeus tulla kuulluksi – Perusteluvelvollisuus – Oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin – Tehokas oikeussuoja – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artikla)

(2020/C 279/12)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Gregor Schneider (edustaja: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: A. Lukošūtė, avustajanaan B. Wägenbaur, Rechtsanwalt)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Gregor Schneider veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 213, 24.6.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 25.6.2020 – Euroopan komissio v. CX(Asia C-131/19 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku – Henkilöstö – Kurinpitomenettely – Puolustautumisoikeudet – Oikeus tulla kuulluksi – Euroopan unionin henkilöstösääntöjen liite IX – 4 artikla – Virkamiehen, jota ei voida kuulla, mahdollisuus esittää kirjallisia huomautuksia tai tulla edustetuksi – 22 artikla – Nimittävän viranomaisen toimesta tapahtuva virkamiehen kuuleminen ennen kurinpitotoimenpiteen toteuttamista – Virkamiehen kyvyttömyys tulla kuulluksi, esittää kirjallisia huomautuksia tai tulla edustetuksi – Lääketieteellisen näytön arviointi – Tilanne, jossa Euroopan unionin yleinen tuomioistuin ei ole ottanut kantaa ensimmäisessä oikeusasteessa esitettyihin argumentteihin)

(2020/C 279/13)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Berscheid, T. S. Bohr ja C. Ehrbar)

Muu osapuoli: CX (edustaja: É. Boigelot, avocat)

Tuomiolauselmalla

- 1) Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen 13.12.2018 antama tuomio CX v. komissio (T-743/16 RENV, ei julkaistu, EU:T:2018:937) kumotaan.
- 2) Asia palautetaan Euroopan unionin yleiseen tuomioistuimeen.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EUVL C 182, 27.5.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 2.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt korkein hallinto-oikeus – Suomi) – Asia, jonka on pannut vireille Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö(Asia C-215/19) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Arvonlisävero – Direktiivi 2006/112/EY – Palvelujen suoritus – 135 artiklan 1 kohdan 1 alakohta – Arvonlisäverovapautus – Kiinteän omaisuuden vuokraus – Kiinteän omaisuuden käsite – Soveltamisalan ulkopuolelle jääminen – 47 artikla – Verollisten liiketoimien paikka – Kiinteään omaisuuteen liittyvät palvelut – Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 282/2011 – 13 b artikla ja 31 a artikla – Laitekaapit – Konesalipalvelut)

(2020/C 279/14)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosaiset

Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö,

A Oy:n osallistuessa asian käsittelyyn

Tuomiolauselma

- 1) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 12.2.2008 annetulla neuvoston direktiivillä 2008/8/EY, 135 artiklan 1 kohdan l alakohdalla on tulkittava siten, että konesalipalvelu, jonka osana tämän palvelun tarjoaja saattaa asiakkaidensa käyttöön laitekaappeja asiakkaiden servereiden sijoittamiseen ja toimittaa heille oheistavaroita ja -palveluita, kuten sähköä ja erinäisiä palveluja, joilla on tarkoitus varmistaa servereiden käyttäminen optimaalisissa olosuhteissa, ei ole tässä säännöksessä tarkoitettua arvonlisäverosta vapautettua kiinteän omaisuuden vuokrausta, kun yhtäältä tämä palveluntarjoaja ei passiivisesti saata asiakkaidensa käyttöön tilaa tai paikkaa eikä takaa heille oikeutta hallita sitä omistajan tavoin, ja kun toisaalta laitekaapit eivät ole rakennukseen, johon ne on asennettu, kiinteästi kuuluva osa eikä niitä myöskään ole asennettu pysyvästi, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkistettava.
- 2) Direktiivin 2006/112, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2008/8, 47 artiklaa, ja direktiivin 2006/112 täytäntöönpanotoimenpiteistä 15.3.2011 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 282/2011, sellaisena kuin se on muutettuna 7.10.2013 annetulla neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1042/2013, 31 a artiklaa on tulkittava siten, että konesalipalvelu, jonka osana tämän palvelun tarjoaja saattaa asiakkaidensa käyttöön laitekaappeja asiakkaiden servereiden sijoittamiseen ja toimittaa heille oheistavaroita ja -palveluita, kuten sähköä ja erinäisiä palveluja, joilla on tarkoitus varmistaa servereiden käyttäminen optimaalisissa olosuhteissa, ei ole näissä säännöksissä tarkoitettu kiinteään omaisuuteen liittyvä palvelu, kun asiakkailla ei ole yksinoikeutta käyttää sitä kiinteistön osaa, johon laitekaapit on asennettu, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkistettava.

(¹) EUVL C 164, 13.5.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 2.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Yhdistynyt kuningaskunta) – Blackrock Investment Management (UK) Limited v. Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs (Asia C-231/19) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Verotus – Arvonlisävero (ALV) – Direktiivi 2006/112/EY – Vapautukset – 135 artiklan 1 kohdan g alakohdalla – Erityisten sijoitusrahastojen hallinnointiin liittyvien liiketoimien vapautukset – Yhtenä kokonaisuutena pidettävä suoritus, jota käytetään erityisten sijoitusrahastojen ja muiden rahastojen hallinnointiin)

(2020/C 279/15)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Blackrock Investment Management (UK) Ltd

Vastaaja: Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Tuomiolauselma

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 135 artiklan 1 kohdan g alakohdalla on tulkittava siten, että yhtenä kokonaisuutena pidettävä hallinnointipalvelujen suoritus, joka suoritetaan ulkopuoliselle tarjoajalle kuuluvan ohjelmistoalustan välityksellä sijoitusrahastoja hallinnoivalle yhtiölle, jonka rahastoihin kuuluu sekä erityisiä sijoitusrahastoja että muita rahastoja, ei kuulu kyseisessä säännöksessä säädetyn arvonlisäverovapautuksen soveltamisalaan.

(¹) EUVL C 172, 20.5.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 25.6.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Oberlandesgericht Düsseldorf – Saksa) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. v. Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG

(Asia C-380/19) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Kuluttajansuoja – Direktiivi 2013/11/EU – Vaihtoehtoinen riitojenratkaisu – 13 artiklan 1 ja 2 kohta – Pakolliset tiedot – Tietojen saatavuus)

(2020/C 279/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Vastaaja: Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG

Tuomiolauselma

Kuluttajariitojen vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta 21.5.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/11/EU (vaihtoehtoista kuluttajariitojen ratkaisua koskeva direktiivi) 13 artiklan 1 ja 2 kohtaa on tulkittava siten, että elinkeinonharjoittajan, joka pitää verkkosivustollaan saatavilla kauppaa- tai palvelusopimusten yleisiä ehtoja mutta joka ei tee kuluttajien kanssa sopimuksia kyseisen verkkosivuston välityksellä, on annettava näissä yleisissä sopimusehdoissa tiedot, jotka koskevat yhtä tai useampaa vaihtoehtoista riidanratkaisuelintä, jonka piiriin kyseinen elinkeinonharjoittaja kuuluu, jos elinkeinonharjoittaja on sitoutunut käyttämään tai on velvollinen käyttämään kyseistä elintä tai kyseisiä elimiä kuluttajien kanssa syntyneiden riitojen ratkaisemiseksi. Tässä yhteydessä ei ole riittävää, että mainittu elinkeinonharjoittaja joko esittää nämä tiedot mainitulla verkkosivustolla saatavilla olevissa muissa asiakirjoissa tai verkkosivuston muissa osissa tai antaa kuluttajalle mainitut tiedot tehtäessä sopimusta, johon näitä yleisiä ehtoja sovelletaan, niistä erillisessä asiakirjassa.

⁽¹⁾ EUVL C 288, 26.8.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 2.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Verwaltungsgericht Wien – Itävalta) – IE v. Magistrat der Stadt Wien

(Asia C-477/19) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelu – Direktiivi 92/43/ETY – 12 artiklan 1 kohta – Eläinlajeja koskeva tiukka suojelujärjestelmä – Liite IV – Cricetus cricetus (eurooppalainen hamsteri) – Levähdys- ja lisääntymispaikat – Heikentäminen tai hävittäminen – Hylätyt paikat)

(2020/C 279/17)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Wien

Pääasian asianosaiset

Kantaja: IE

Vastaaja: Magistrat der Stadt Wien

Tuomiolauselma

Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY 12 artiklan 1 kohdan d alakohtaa on tulkittava siten, että kyseisessä säännöksessä tarkoitettu levähdyspaikkojen käsite kattaa myös levähdyspaikat, joilla jokin kyseisen direktiivin liitteessä IV olevassa a alakohdassa mainittu suojeltu eläinlaji, kuten *Cricetus cricetus* (eurooppalainen hamsteri), ei enää elä, jos on riittävän todennäköistä, että kyseinen laji palaa näille levähdyspaikoille, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkastettava.

(¹) EUVL C 328, 30.9.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 2.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Oberlandesgericht Düsseldorf – Saksa) – mk advokaten GbR v. MBK Rechtsanwältin GbR

(Asia C-684/19) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Tavaramerkit – Direktiivi 2008/95/EY – 5 artiklan 1 kohta – Sellaisen merkin käyttäminen elinkeinotoiminnassa, joka on sama tai samankaltainen kuin toiselle kuuluva tavaramerkki ja samoja tai samankaltaisia tavaroita tai palveluja varten kuin ne, joita varten kyseinen tavaramerkki on rekisteröity – Ilmaisun ”käyttää” ulottuvuus – Elinkeinotoimintaa harjoittavan henkilön pyynnöstä internetsivustolle ladattu mainos, joka on sittemmin toistettu muilla internetsivustoilla)

(2020/C 279/18)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Valittaja: mk advokaten GbR

Vastapuoli: MBK Rechtsanwältin GbR

Tuomiolauselma

Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 22.10.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/95/EY 5 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että elinkeinotoimintaa harjoittava henkilö, joka on laittanut internetsivustolle toiselle kuuluvaa tavaramerkkiä loukkaavan mainoksen, ei käytä merkkiä, joka on sama kuin kyseinen tavaramerkki, kun muiden internetsivustojen ylläpitäjät toistavat kyseisen mainoksen lataamalla sen omasta aloitteestaan ja omista nimissään näille muille sivustoille.

(¹) EUVL C 413, 9.12.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 25.6.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado de Instrucción nº 3 de San Bartolomé de Tirajana – Espanja) – Asia, joka koskee VL:ää

(Asia C-36/20 PPU) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Kiireellinen ennakkoratkaisumenettely – Turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikka – Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevat yhteiset menettelyt – Direktiivi 2013/32/EU – 6 artikla – Pääsy menettelyyn – Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tekeminen viranomaiselle, joka on kansallisen lainsäädännön mukaan toimivaltainen rekisteröimään tällaiset hakemukset – Hakemuksen tekeminen muille viranomaisille, jotka todennäköisesti vastaanottavat tällaisia hakemuksia mutta jotka eivät kansallisen lainsäädännön mukaan ole toimivaltaisia rekisteröimään niitä – Käsite ”muut viranomaiset” – 26 artikla – Säilöönotto – Säännöt, jotka koskevat kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden vastaanottoa – Direktiivi 2013/33/EU – 8 artikla – Hakijan säilöönotto – Säilöönoton perusteet – Päätös, jolla hakija otetaan säilöön sen vuoksi, ettei vastaanottokeskuksessa ole humanitäarisin perustein myönnettäviä majoituspaikkoja)

(2020/C 279/19)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de Instrucción nº 3 de San Bartolomé de Tirajana

Pääasian asianosainen

VL

Muu osapuoli: Ministerio Fiscal

Tuomiolauselman

- 1) Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU 6 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa on tulkittava siten, että tutkintatuomari, jonka käsiteltäväksi on saatettu laittomasti oleskelevan kolmannen maan kansalaisen säilöönotto tämän palauttamista varten, kuuluu kyseisessä säännöksessä tarkoitettuihin ”muihin viranomaisiin”, jotka todennäköisesti vastaanottavat kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia mutta jotka eivät kansallisen lainsäädännön mukaan ole toimivaltaisia rekisteröimään niitä.
- 2) Direktiivin 2013/32 6 artiklan 1 kohdan toista ja kolmatta alakohtaa on tulkittava siten, että tutkintatuomarin on kyseisessä säännöksessä tarkoitettuna ”muuna viranomaisena” yhtäältä ilmoitettava laittomasti oleskeleville kolmannen maan kansalaisille kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen jättämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja toisaalta siinä tapauksessa, että kansalainen on ilmaissut haluavansa tehdä tällaisen hakemuksen, toimitettava asiakirjat toimivaltaiselle viranomaiselle kyseisen hakemuksen rekisteröimistä varten, jotta kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vaatimuksista 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/33/EU 17 artiklassa säädetty vastaanno-olosuhteet ja terveydenhoito olisivat kyseisen kansalaisen saatavilla.
- 3) Direktiivin 2013/32 26 artiklaa ja direktiivin 2013/33 8 artiklaa on tulkittava siten, että laittomasti oleskeleva kolmannen maan kansalainen, joka on ilmaissut halunsa hakea kansainvälistä suojelua direktiivin 2013/32 6 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettulle ”muulle viranomaiselle”, voidaan ottaa säilöön ainoastaan direktiivin 2013/33 8 artiklan 3 kohdassa säädetyn perustein.

⁽¹⁾ EUVL C 137, 27.4.2020.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sofiyski gradski sad (Bulgaria) on esittänyt 17.4.2019 – KPKONPI v. ZV, AX ja ”Meditzinski tsentar po dermatologia i esteticzna meditsina PRIMA DERM” OOD

(Asia C-319/19)

(2020/C 279/20)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sofiyski gradski sad

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Komisia za protivodeystvie na koruptsiata i otnemane na nezakonno pridobito imushtestvo (KPKONPI)

Vastaajat: ZV, AX ja "Meditinski tsentar po dermatologia i estetichna meditsina PRIMA DERM" OOD

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko lainvastaisesti hankitun omaisuuden menetetyksi tuomitseminen rikoksentekovälineiden ja rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa 3.4.2014 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/42/EU (*) tarkoitettu rikosoikeudellinen toimenpide vai onko se siviilioikeudellinen toimenpide, jos
 - A) kansallisessa lainsäädännössä omaisuuden menetetyksi tuomitsemisen tavoitteeksi on vahvistettu yleinen ennaltaehkäiseminen eli se, että rajoitetaan mahdollisuuksia hankkia ja luovuttaa omaisuutta laittomasti ilman, että omaisuuden menetetyksi tuomitseminen edellyttäisi rikokseen tai muuhun rikkomukseen syyllistymistä ja välitöntä tai välillistä yhteyttä rikkomuksen ja hankitun omaisuuden välillä;
 - B) menetetyksi tuomitsemisen uhka ei kohdistu yksittäiseen omaisuuserään vaan i) tutkinnan kohteena olevan henkilön koko omaisuuteen, II) kolmansien osapuolten (luonnollisten ja oikeushenkilöiden) omistusoikeuksiin, jotka tutkinnan kohteena oleva henkilö on hankkinut vastiketta vastaan tai vastikkeetta, ja (III) tutkinnan kohteena olevan henkilön ja kolmansien osapuolten sopimuskumppanin omistusoikeuksiin;
 - C) ainoa edellytys omaisuuden menetetyksi tuomitsemiselle on oletama, joka ei ole kumottavissa ja jonka mukaan lainvastaisena on pidettävä kaikilta osin omaisuutta, jonka laillista alkuperää ei voida näyttää toteen (ilman aiemmin hyväksytyä määritelmää käsitteille "laillinen/lainvastainen alkuperä");
 - D) silloin, kun tutkinnan kohteena oleva henkilö ei esitä hankkimansa omaisuuden alkuperää koskevia todisteita, kaikkien asianomaisten henkilöiden (tutkinnan kohteena oleva henkilö, kolmannet osapuolet ja heidän aiemmat sopimuskumppaninsa) hankkiman omaisuuden laillisuus määritetään uudelleen takautuvasti 10 vuoden ajalta, kun kyseisen omistusoikeuden saamisajankohtana tällaista lakiin perustuvaa näyttövelvoitetta ei ollut?
- 2) Onko direktiivin 2014/42/EU 8 artiklassa esitettyjä omaisuuden omistajille ja kolmansille osapuolille annettuja oikeuksia koskevia vähimmäisvaatimuksia tulkittava siten, että ne sallivat kansallisen lainsäädännön ja kansallisen oikeuskäytännön, joiden mukaan omaisuuden menetetyksi tuomitseminen ei edellytä kyseisen direktiivin 4, 5 ja 6 artiklassa säädettyjen edellytysten täyttymistä, jos rikosoikeudellinen menettely asianomaista henkilöä vastaan on päätetty (kansallisen tuomioistuimen vahvistuksella) rikoksen puuttuessa, tai jos asianomainen henkilö on vapautettu, koska kyse ei ole rikoksesta?
- 3) Erityisesti, onko direktiivin 2014/42/EU 8 artiklaa tulkittava siten, että kyseisen säännöksen sisältämiä takeita, jotka koskevat sellaisen rikoksesta tuomitun oikeuksia, jonka omaisuus tuomitaan menetetyksi, on sovellettava myös kyseessä olevan kaltaisessa menettelyssä, joka käydään samanaikaisesti rikosoikeudellisen menettelyn kanssa ja siitä riippumatta?
- 4) Onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 48 artiklan 1 kohdassa vahvistettua syyttömyysolettamaa, perusoikeuskirjan 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua puolustautumisoikeuksien takaamista ja tehokkuuseriaatetta tulkittava siten, että ne sallivat pääasiassa kyseessä olevien kaltaiset kansalliset säännöt, joissa:
 - vahvistetaan oletama, jonka mukaan omaisuus, jonka alkuperää ei voida määrittää tai todistaa, on luonteeltaan rikollista (lainvastaisesti saadun omaisuuden menetetyksi tuomitsemisesta annetun lain [kumottu] (Zakon za otnemane v polza na darzhavata na nezakonno pridobito imushtestvo [otm.], jäljempänä ZOPDNPI) 1 §:n 2 momentti);
 - vahvistetaan oletama, joka koskee perusteltua epäilystä siitä, että omaisuus on hankittu lainvastaisesti (ZOPDNPI:n (kumottu) 21 §:n 2 momentti);
 - käännetään todistustaakka omaisuuden alkuperästä ja sen hankintaan käytetyistä varoista rasittamaan tutkinnan kohteena olevan henkilön lisäksi myös kolmansia osapuolia, joiden on todistettava oikeudellisen edeltäjänsä omaisuuden alkuperä myös silloin, kun omaisuus on hankittu vastikkeetta;
 - vahvistetaan "omaisuutta koskeva epäsuhta" ainoana ja ratkaisevana todisteena siitä, että kyse on lainvastaisesti hankitusta omaisuudesta;
 - käännetään todistustaakka rasittamaan kaikkia asianomaisia eikä ainoastaan tuomittua henkilöä myös ennen tuomitsemista tai siitä riippumatta;

- sallitaan sellaisen oikeudelliseen ja taloudelliseen tutkintaan ja analyysiin käytettävän menetelmän soveltaminen, jonka avulla voidaan vahvistaa epäily omaisuuden lainvastaisesta luonteesta ja selvittää omaisuuden arvo, jolloin tällainen epäily sitoo asiaa käsittelevää tuomioistuinta ilman, että se voi harjoittaa täysimääräisestä valvontaa kyseisen menetelmän sisällön ja soveltamisen osalta?
- 5) Onko rikoksentekevälaineiden ja rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa 3.4.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/42/EU 5 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että se sallii sen, että kansallisessa lainsäädännössä voidaan korvata perusteltu epäily (joka perustuu menettelyssä esitettyihin ja kansallisen tuomioistuimen arvioimiin seikkoihin) siitä, että omaisuus on peräisin rikollisesta toiminnasta, epäilyksellä (olettamuksella) siitä, että omaisuuden arvon kasvu perustuu lainvastaiseen alkuperään, jota perustellaan yksinomaan sillä seikalla, että kasvu on suurempi kuin kansallisessa lainsäädännössä mainittu arvo (esimerkiksi 75 000 euroa kymmenessä vuodessa)?
- 6) Onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklassa vahvistettua omistusoikeutta tulkittava unionin oikeuden yleisenä periaatteena siten, että se sallii pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen kansallisen lainsäädännön, jossa
- vahvistetaan oletama, joka ei ole kumottavissa ja joka koskee lainvastaisesti hankitun omaisuuden sisältöä ja laajuutta (ZOPDNPI:n (kumottu) 63 §:n 2 momentti);
 - vahvistetaan oletama, joka ei ole kumottavissa, omaisuuden hankintaa ja luovutusta koskevien oikeustoimien pätemättömyydestä (ZOPDNPI:n 65 §) tai
 - rajoitetaan ZOPDNPI:n (kumottu) 76 §:n 1 momentissa säädetyllä menettelyllä sellaisten kolmansien osapuolten oikeuksia saada tietoa asiasta, joilla on itsenäinen oikeus tai jotka vaativat itsenäistä oikeutta omaisuuteen, jota menetetyksi tuomitseminen koskee?
- 7) Onko direktiivin 2014/42/EU 6 artiklan 2 kohdan ja 8 artiklan 1–10 kohdan säännöksillä välitön oikeusvaikutus siltä osin kuin niissä säädetään takeista ja suojalausekkeista, jotka koskevat henkilöitä, joita omaisuuden menetetyksi tuomitseminen koskee, tai vilpittömässä mielessä toimivia kolmansia osapuolia?

(¹) EUVL 2014, L 127, s. 39.

Valitus, jonka Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël on tehnyt 29.10.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-337/19, Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël v. komissio ja neuvosto, 5.9.2019 antamasta määräyksestä

(Asia C-798/19 P)

(2020/C 279/21)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël (edustaja: R. Paternel, avocat)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja Euroopan unionin neuvosto

Unionin tuomioistuin on 27.5.2020 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, ja määrännyt Paix et justice pour les juifs séfarades en Israëlin vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Valitus, jonka Roxtec AB on tehnyt 3.12.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-261/18, Roxtec v. EUIPO – Wallmax, 24.9.2019 antamasta tuomiosta

(Asia C-893/19 P)

(2020/C 279/22)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Roxtec AB (edustajat: T. Lampel, Rechtsanwalt, K. Wagner, Rechtsanwältin ja J. Olsson, advokat)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Wallmax Srl

Unionin tuomioistuin (valituslupajaosto) on 12.3.2020 antamallaan määräyksellä jättänyt valitusluvan hyväksymättä ja määrännyt Roxtec AB:n vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul București (Romania) on esittänyt 12.2.2020 – Wilo Salmson France SAS v. Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București ja Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Asia C-80/20)

(2020/C 279/23)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunalul București

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Wilo Salmson France SAS

Vastapuolet: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București ja Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 167 artiklaa, luettuna yhdessä sen 178 artiklan kanssa, tulkittava siten, että vähennysoikeuden syntymishetken ja vähennysoikeuden käyttämishetken välillä on ero arvonlisäverojärjestelmän toiminnan kannalta?

Tätä varten on välttämätöntä selventää, voidaanko arvonlisäveron vähennysoikeutta käyttää ilman tavarahankinnoista toimitettua (pätevää) veron sisältävää laskua.

2) Kun edellä mainittuja säännöksiä tulkitaan luettuina yhdessä direktiivin 2008/9/EY⁽²⁾ 14 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisen virkkeen kanssa, mikä on se menettelyllinen viitekohta, jonka mukaan arvonlisäveron palautusoikeuden käytön sääntöjenmukaisuutta arvioidaan?

Tätä varten on välttämätöntä selventää, onko mahdollista hakea palautusta arvonlisäverosta, jonka osalta verosaatava on syntynyt ennen ”palautusajanjaksoa” mutta joka on laskutettu palautusajanjakson aikana.

3) Kun edellä mainittuja direktiivin 2008/9/EY 14 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisen virkkeen säännöksiä tulkitaan luettuina yhdessä direktiivin 2006/112/EY 167 ja 178 artiklan kanssa, miten ennen ”palautusajanjaksoa” tehtyjä tavarahankintoja koskevien laskujen mitätöinti ja uusien laskujen toimittaminen vaikuttavat kyseisiä hankintoja koskevan arvonlisäveron palautusoikeuden käyttämiseen?

Tätä varten on välttämätöntä selventää, perustuuko siinä tapauksessa, että tavarahankinnoista alun perin toimitettujen laskujen toimittaja mitätöi laskut ja toimittaa myöhemmin uudet laskut, ajanjakso, jolta vastaanottajalla on oikeus hakea hankintoja koskevan arvonlisäveron palautusta, uusien laskujen päivämäärään? Kyse olisi tällöin tilanteesta, jossa alkuperäisten laskujen mitätöinti ja uusien laskujen toimittaminen eivät ole vastaanottajan vaikutuspiirissä vaan yksinomaan toimittajan harkintavallan piirissä.

- 4) Voidaanko kansallisessa lainsäädännössä direktiivin [2008/9/EY] mukaisesti myönnettävän arvonlisäveron palautuksen edellytykseksi asettaa verosaatavan syntymistä koskeva ehto tilanteessa, jossa asianmukainen lasku on toimitettu hakemuksen kohteena olevalla ajanjaksolla?

(¹) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).

(²) Yksityiskohtaisista säännöistä direktiivissä 2006/112/EY säädetyin arvonlisäveron palauttamiseksi palautusjäsenvaltion sijoittautumattomille mutta toiseen jäsenvaltion sijoittautuneille verovelvollisille 12.2.2018 annettu neuvoston direktiivi 2008/9/EY (EUVL 2008, L 44, s. 3).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul București (Romania) on esittänyt 12.2.2020 – SC Mitliv Exim SRL v. Agenția Națională de Administrare Fiscală ja Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Asia C-81/20)

(2020/C 279/24)

Oikeudenkäyntikieli: *romania*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunalul București

Pääasian asianosaiset

Kantaja: SC Mitliv Exim SRL

Vastaajat: Agenția Națională de Administrare Fiscală ja Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ovatko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (¹) 2 ja 273 artiklan, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 50 artiklan ja SEUT 325 artiklan säännökset ja määräykset pääasian oikeudenkäynnin kohteena olevissa olosuhteissa esteenä pääasian oikeudenkäynnin kohteena olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan verovelvolliselle oikeushenkilölle voidaan määrätä seuraamuksia ja nämä voidaan panna täytäntöön sekä hallintomenettelyssä että rikosoikeudellisessa menettelyssä, joita käydään verovelvollista kohtaan samanaikaisesti samoista veropetosta merkitsevästä tapahtuneista teoista tilanteessa, jossa hallintomenettelyssä määrättävää seuraamusta voidaan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä esitettyjen arviointiperusteiden mukaisesti pitää samaten rikosoikeudellisena, ja missä määrin näiden toimien kokonaisuus on toimien päällekkäisyyden vuoksi kyseiselle verovelvolliselle kohtuuton?
- 2) Onko ensimmäiseen kysymykseen annetun vastauksen perusteella Euroopan unionin oikeutta tulkittava siten, että se on esteenä pääasian oikeudenkäynnin kohteena olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan valtio voi veroviranomaistensa välityksellä jättää hallintomenettelyssä huomiotta samojen veropetosta merkitsevien tapahtuneiden tekojen osalta määrän, joka on jo maksettu rikoksella aiheutetun vahingon johdosta ja joka on samanaikaisesti myös verotulojen menetyksen kattava määrä, minkä johdosta tämä määrä ei tietyn ajanjakson aikana ole käytettävissä, ja sen jälkeen määrää verovelvolliselle hallintomenettelyssä myös liitännäisiä verovelvoitteita jo maksetun velan osalta?

(¹) EUVL 2006, L 347, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Alba Iulia (Romania) on esittänyt 24.2.2020 – Siebenburgisches Nugat SRL ja Hans Draser Internationales Marketing v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov ja Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Vămilor – Direcția Regională Vamală Brașov – Biroul Vamal de Interior Sibiu

(Asia C-99/20)

(2020/C 279/25)

Oikeudenkäyntikieli: *romania*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel Alba Iulia

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Siebenburgisches Nugat SRL ja Hans Draser Internationales Marketing

Vastapuolet: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov ja Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Vămilor – Direcția Regională Vamală Brașov – Biroul Vamal de Interior Sibiu

Ennakkoratkaisukysymys

Onko neuvoston asetuksen N:o 2658/87⁽¹⁾ liitteeseen I sisältyvää yhdistettyä nimikkeistöä tulkittava siten, että käsiteltävässä asiassa kyseessä olevat tavarat, joista käytetään yleisluontoista nimitystä ”verhotankosettien osat, eli valmiit putket (maalatut, nikkelöidyt, kromatut)”, kuuluvat yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 8302 41 90, vai siten, että kyseiset tavarat kuuluvat yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 7306 30 77?

⁽¹⁾ Tariffi- ja tilastonimikkeistöä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87 (YVL 1987, L 256, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Timișoara (Romania) on esittänyt 28.2.2020 – S. C. Avio Lucos SRL v. Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Dolj ja Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

(Asia C-116/20)

(2020/C 279/26)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Curtea de Apel Timișoara

Pääasian asianosaiset

Valittaja: S. C. Avio Lucos SRL

Vastapuolet: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Dolj ja Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko viljelyvuotta 2014 koskevaan taloudelliseen tukeen sovellettava [unionin] oikeus, erityisesti asetus (EY) N:o 73/2009⁽¹⁾ ja asetus (EY) N:o 1122/2009,⁽²⁾ esteenä sille, että kansallisessa oikeudessa asetetaan velvollisuus toimittaa näyttöä maa-alan käyttöoikeudesta pinta-alatuen järjestelmistä myönnettävän taloudellisen tuen saamiseksi?
- 2) Sikäli kuin edellä mainittu [unionin] oikeus ei ole esteenä ensimmäisessä kysymyksessä mainitulle kansalliselle lainsäädännölle, onko [unionin] oikeus (suhteellisuusperiaate mukaan luettuna) – sellaisessa tapauksessa, jossa tuensaaja on perustellut oikeuttaan hyödyntää viljelyalaa esittämällä laidunalaa koskevan käyttöoikeussopimuksen (sopimuksen, jonka perusteella hakija on saanut oikeuden hyödyntää laidunta omalla riskillään ja omaksi hyödykseen maksamalla käyttöoikeusmaksun) – esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa tällaisen käyttöoikeussopimuksen pätevän tekemisen ehdoksi asetetaan se, että tuleva käyttöoikeuden saaja on yksinomaan karjankasvattaja tai eläinten omistaja?
- 3) Kuuluuko asetuksen (EY) N:o 73/2009 2 artiklaan sisältyvään maataloustoiminnan määritelmään sellaisen pinta-alatuen järjestelmästä tukea saavan henkilön toiminta, joka – tehtyään käyttöoikeussopimuksen laittomasta saadakseen oikeuden hyödyntää kyseistä alaa ja oikeuden tukeen viljelyvuonna 2014 – tekee sen jälkeen karjankasvattajien kanssa yhteistyösopimuksen, jossa sallitaan käyttöoikeuden kohteena olevan alan maksuton käyttö eläinten laiduntamiseen niin, että maa-alan käyttöoikeus säilyy tuensaajalla, mutta tämä sitoutuu olemaan estämättä laiduntamista ja huolehtimaan laidunmaan puhdistuksesta?

- 4) Onko [unionin] oikeus esteenä siviiliprosessikoodeksin 431 §:n 2 momentin kaltaisen kansallisen säännöksen (joka koskee lopullisen tuomioistuinratkaisun oikeusvoimaa) sellaiselle tulkinnalle, jonka mukaan lopullinen tuomioistuinratkaisu, jossa on todettu, ettei tukihakemusta voida ottaa tutkittavaksi, koska siinä ei ole noudatettu kansallista oikeutta, joka koskee edellytystä, joka liittyy sen maa-alan hyödyntämisen tai käyttöoikeuden lainmukaisuuteen, jolle tukea on viljelyvuonna 2014 haettu pinta-alatuen järjestelmästä (sellaisen riita-asian yhteydessä, jossa vaadittiin kumottavaksi päätöstä soveltaa monivuotisia seuraamuksia) – tulkinnalle, joka estää tarkastelemasta kyseisen kansallisen edellytyksen yhdenmukaisuutta viljelyvuoteen 2014 sovellettavan [unionin] oikeuden kanssa uudessa riita-asia, jossa tarkastellaan hakijalle samalta viljelyvuodelta 2014 perusteettomasti maksettujen määrien takaisinperintää koskevan toimen lainmukaisuutta, kun kyseinen toimi perustuu samaan tosiseikastoon ja samoihin kansallisiin säännöksiin, jotka olivat aiemmassa, lopullisessa tuomioistuinratkaisussa tarkastelun kohteena?

(¹) Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta 19.1.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 73/2009 2 artikla (EUVL 2009, L 30, s. 16).

(²) neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä mainitussa asetuksessa säädettyjen viljelijöiden suorien tukien järjestelmien mukaisten täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän osalta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä viinialalle säädetyn tukijärjestelmän mukaisten täydentävien ehtojen osalta 30.11.2009 annettu komission asetus (EY) N:o 1122/2009 (EUVL 2009, L 316, s. 65).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 24.3.2020 – DS v. Porsche Inter Auto GmbH & Co KG ja Volkswagen AG

(Asia C-145/20)

(2020/C 279/27)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: DS

Vastapuolet: Porsche Inter Auto GmbH & Co KG ja Volkswagen AG

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista 25.5.1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY (¹) 2 artiklan 2 kohdan d alakohtaa tulkittava siten, että ajoneuvon, joka kuuluu moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 5 ja Euro 6) osalta ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta 20.6.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 715/2007 (²) soveltamisalaan, laatu on sellainen kuin vastaavanlaisilla tavaroilla tavanomaisesti ja jota kuluttaja voi kohtuudella edellyttää, jos ajoneuvo on varustettu asetuksen N:o 715/2007 3 artiklan 10 alakohdassa ja 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla kielletyllä estolaitteella, mutta ajoneuvotyyppille on myönnetty pätevä EY-tyyppihyväksyntä, jolloin ajoneuvoa voidaan käyttää tieliikenteessä?
- 2) Onko asetuksen N:o 715/2007 5 artiklan 2 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että saman asetuksen 3 artiklan 10 alakohdassa tarkoitettu estolaite, joka on suunniteltu siten, että laboratorio-olosuhteissa tapahtuvan testauksen ulkopuolella ajoneuvon todellisissa olosuhteissa pakokaasujen takaisinkierrätys toimii täysitehoisesti vain silloin, kun ulkolämpötila on 15–33 celsiusastetta, voi olla kyseisen asetuksen 5 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla sallittu, vai onko mainitun poikkeuksen soveltaminen jo alun alkaenkin poissuljettua sen vuoksi, että pakokaasujen takaisinkierrätys toimii täysitehoisesti ainoastaan olosuhteissa, jollaiset Euroopan unionin tietyissä osissa vallitsevat vain noin puolet vuodesta?
- 3) Onko direktiivin 1999/44/EY 3 artiklan 6 kohtaa tulkittava siten, että virhettä, jonka ajoneuvon varustaminen asetuksen N:o 715/2007 3 artiklan 10 alakohdassa, luettuna yhdessä 5 artiklan 2 kohdan kanssa, kielletyllä estolaitteella muodostaa, on pidettävä kyseisessä säännöksessä tarkoitetulla tavalla vähäisenä, jos luovutuksensaaja olisi tietoisena virheestä ja sen vaikutustavasta tästä huolimatta hankkinut ajoneuvon?

(¹) EYVL 1999, L 171, s. 12.

(²) EUVL 2007, L 171, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Köln (Saksa) on esittänyt 16.3.2020 – AC v. Deutsche Lufthansa AG**(Asia C-148/20)**

(2020/C 279/28)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Köln

Pääasian asianosaiset

Kantaja: AC

Vastaaja: Deutsche Lufthansa AG

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko PNR-direktiivi ⁽¹⁾ (27.4.2016 annettu direktiivi (EU) 2016/681) yhteensopiva perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan kanssa seuraavien seikkojen osalta:

- 1) Onko direktiivin nojalla siirrettävät PNR-tiedot yksilöity riittävästi perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan kannalta?
- 2) Kun otetaan huomioon direktiivin soveltamisala, tehdäänkö siinä perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan kannalta PNR-tietoja kerätessä ja siirrettäessä riittävän objektiivinen ero siltä osin kuin on kyse lentojen luonteesta ja tietyssä maassa vallitsevasta uhkatilanteesta sekä tietokantoihin ja malleihin vertaamisesta?
- 3) Onko kaikkien PNR-tietojen yleinen ja samanpituisen säilytysaika yhteensopiva perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan kanssa?
- 4) Annetaanko direktiivissä matkustajille perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan kannalta riittävää menettelyllistä suojaa siltä osin kuin on kyse säilytettyjen PNR-tietojen käyttämisestä?
- 5) Säilytetäänkö direktiivissä perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan kannalta riittävällä tavalla unionin perusoikeuksien suojan taso siinä tilanteessa, jossa kolmannet valtiot siirtävät PNR-tietoja EU:n ulkopuolisten valtioiden viranomaisille?

⁽¹⁾ Matkustajarekisteritietojen (PNR) käytöstä terrorismirikosten ja vakavan rikollisuuden ennalta estämistä, paljastamista ja tutkintaa sekä tällaisiin rikoksiin liittyviä syytetoimia varten 27.4.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/681 (EUVL 2016, L 119, s. 132).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Köln (Saksa) on esittänyt 16.3.2020 – DF v. Deutsche Lufthansa AG**(Asia C-149/20)**

(2020/C 279/29)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Köln

Pääasian asianosaiset

Kantaja: DF

Vastaaja: Deutsche Lufthansa AG

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko PNR-direktiivi ⁽¹⁾ (27.4.2016 annettu direktiivi (EU) 2016/681) yhteensopiva perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan kanssa seuraavien seikkojen osalta:

- 1) Onko direktiivin nojalla siirrettävät PNR-tiedot yksilöity riittävästi perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan kannalta?
- 2) Kun otetaan huomioon direktiivin soveltamisala, tehdäänkö siinä perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan kannalta PNR-tietoja kerätessä ja siirrettäessä riittävän objektiivinen ero siltä osin kuin on kyse lentojen luonteesta ja tietyssä maassa vallitsevasta uhkatilanteesta sekä tietokantoihin ja malleihin vertaamisesta?
- 3) Onko kaikkien PNR-tietojen yleinen ja samanpituisen säilytysaika yhteensopiva perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan kanssa?
- 4) Annetaanko direktiivissä matkustajille perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan kannalta riittävää menettelyllistä suojaa siltä osin kuin on kyse säilytettyjen PNR-tietojen käyttämisestä?
- 5) Säilytetäänkö direktiivissä perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan kannalta riittävällä tavalla unionin perusoikeuksien suojan taso siinä tilanteessa, jossa kolmannet valtiot siirtävät PNR-tietoja EU:n ulkopuolisten valtioiden viranomaisille?

⁽¹⁾ Matkustajarekisteritietojen (PNR) käytöstä terrorismirikosten ja vakavan rikollisuuden ennalta estämistä, paljastamista ja tutkintaa sekä tällaisiin rikoksiin liittyviä syytetoimia varten 27.4.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/681 (EUVL 2016, L 119, s. 132).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Köln (Saksa) on esittänyt 17.3.2020 – BD v. Deutsche Lufthansa AG**(Asia C-150/20)**

(2020/C 279/30)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Amtsgericht Köln

Pääasian asianosaiset

Kantaja: BD

Vastaaja: Deutsche Lufthansa AG

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko PNR-direktiivi ⁽¹⁾ (27.4.2016 annettu direktiivi (EU) 2016/681) yhteensopiva perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan kanssa seuraavien seikkojen osalta:

- 1) Onko direktiivin nojalla siirrettävät PNR-tiedot yksilöity riittävästi perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan kannalta?
- 2) Kun otetaan huomioon direktiivin soveltamisala, tehdäänkö siinä perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan kannalta PNR-tietoja kerätessä ja siirrettäessä riittävän objektiivinen ero siltä osin kuin on kyse lentojen luonteesta ja tietyssä maassa vallitsevasta uhkatilanteesta sekä tietokantoihin ja malleihin vertaamisesta?
- 3) Onko kaikkien PNR-tietojen yleinen ja samanpituisen säilytysaika yhteensopiva perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan kanssa?
- 4) Annetaanko direktiivissä matkustajille perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan kannalta riittävää menettelyllistä suojaa siltä osin kuin on kyse säilytettyjen PNR-tietojen käyttämisestä?

- 5) Säilytetäänkö direktiivissä perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan kannalta riittävällä tavalla unionin perusoikeuksien suojan taso siinä tilanteessa, jossa kolmannet valtiot siirtävät PNR-tietoja EU:n ulkopuolisten valtioiden viranomaisille?

(¹) Matkustajarekisteritietojen (PNR) käytöstä terrorismirikosten ja vakavan rikollisuuden ennalta estämistä, paljastamista ja tutkintaa sekä tällaisiin rikoksiin liittyviä syytetoimia varten 27.4.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/681 (EUVL 2016, L 119, s. 132).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul Mureş (Romania) on esittänyt 30.3.2020 – DG ja EH v. SC Gruber Logistics SRL

(Asia C-152/20)

(2020/C 279/31)

Oikeudenkäyntikieli: *romania*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunalul Mureş

Pääasian asianosaiset

Kantajat: DG ja EH

Vastaaja: SC Gruber Logistics SRL

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko 17.6.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 593/2008 (¹) 8 artiklaa tulkittava siten, että työsopimukseen sovellettavan lain valinta on esteenä sen valtion lainsäädännön soveltamiselle, jossa palkattu työntekijä on tavallisesti tehnyt työnsä, vai siten, että tällaisen lakiviittauksen olemassaolo on esteenä kyseisen asetuksen 8 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen soveltamiselle?
- 2) Onko 17.6.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 593/2008 8 artiklaa tulkittava siten, että siinä valtiossa sovellettava vähimmäispalkka, jossa palkattu työntekijä on tavallisesti tehnyt työnsä, muodostaa oikeuden, johon sovelletaan tämän asetuksen 8 artiklan 1 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitettuja ”[säännöksiä], joista ei voida sopimuksin poiketa sen lain mukaan, jota lakiviittauksen puuttuessa olisi sovellettu”?
- 3) Onko 17.6.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 593/2008 3 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä sille, että työsopimuksessa tehty viittaus Romanian työläinsäädännön säännöksiin johtaa Romanian lain valintaan sovellettavaksi laiksi, kun otetaan huomioon, että Romaniassa on yleisesti tiedossa, että tällaisen lainvalintalausekkeen sisällyttäminen työsopimukseen on lakisäätäinen velvoite? Toisin sanoen onko 17.6.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 593/2008 3 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä sellaisille kansallisille säännöksille ja käytännöille, joiden nojalla työsopimukseen on välttämättä sisällytettävä lauseke, jonka mukaan sopimukseen sovelletaan Romanian lakia?

(¹) Sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista 17.6.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 593/2008 (Rooma I) (EUVL 2008, L 177, s. 6).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 3.4.2020 – FI v. Eurowings GmbH

(Asia C-157/20)

(2020/C 279/32)

Oikeudenkäyntikieli: *saksa*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Valittaja: FI

Vastapuoli: Eurowings GmbH

Ennakkoratkaisukysymys

Onko lennosta vastaavan lentoliikenteen harjoittajan oman henkilöstön (tässä matkustamomiehistön) ammattijärjestön järjestämää lakkoa pidettävä matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä ja asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004⁽¹⁾ 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuna poikkeuksellisenä olosuhteenä?

⁽¹⁾ EUVL 2004, L 46, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt
7.4.2020 – "Grossmania" Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Kft. v. Vas Megyei Kormányhivatal**

(Asia C-177/20)

(2020/C 279/33)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Valittaja: "Grossmania" Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Kft.

Vastapuoli: Vas Megyei Kormányhivatal

Ennakkoratkaisukysymys

Onko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 267 artiklaa tulkittava siten, että jos Euroopan unionin tuomioistuin on ennakkoratkaisupyyntöön antamassaan tuomiossa todennut jonkin kansallisen oikeussäännön unionin oikeuden vastaiseksi, tällaista kansallista oikeussääntöä ei voida soveltaa myöhemmässä kansallisessa hallinto- ja tuomioistuinmenettelyssä siitä huolimatta, että tällaisen myöhemmän menettelyn taustalla oleva tosiseikasto ei ole täysin sama kuin siinä aikaisemmassa menettelyssä kyseessä ollut tosiseikasto, jossa oli pyydetty ennakkoratkaisua?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt
7.4.2020 – Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft v. Országos Gyógyszerészeti és
Élelmezés-egészségügyi Intézet**

(Asia C-178/20)

(2020/C 279/34)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Fővárosi Törvényszék (aiemmin Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft

Vastaaja: Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Seuraako direktiivin 2001/83/EY⁽¹⁾ 70–73 artiklasta, että lääketta, josta ei yhdessä jäsenvaltiossa edellytetä lääkemääräystä, on pidettävä toisessakin jäsenvaltiossa lääkkeenä, josta ei edellytetä lääkemääräystä, siinäkin tapauksessa, että mainitulla lääkkeellä ei kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa ole [markkinoille saattamista koskevaa] lupaa eikä luokittelua?
- 2) Onko määrällinen rajoitus, jonka perusteella sellaisen lääkkeen, jolla ei ole [markkinoille saattamista koskevaa] lupaa jossakin jäsenvaltiossa, mutta jolla on [markkinoille saattamista koskeva] lupa toisessa Euroopan talousalueen jäsenvaltiossa, tilaamiseen ja potilaalle luovuttamiseen vaaditaan ehdottomasti lääkemääräys ja lääkeviranomaisen hyväksyntä siinäkin tapauksessa, että lääke on toisessa jäsenvaltiossa rekisteröity lääkkeeksi, josta ei edellytetä lääkemääräystä, perusteltu SEUT 36 artiklassa tarkoitetulla tavalla ihmisten terveyden ja elämän suojelemiseksi?

⁽¹⁾ Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY (EYVL 2001, L 311, s. 67).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 5.5.2020 – Laudamotion GmbH v. Verein für Konsumenteninformation

(Asia C-189/20)

(2020/C 279/35)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Revision-menettelyn valittaja: Laudamotion GmbH

Revision-menettelyn vastapuoli: Verein für Konsumenteninformation

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen (EU) N:o 1215/2012⁽¹⁾ säännöksiä, etenkin sen 25 artiklaa, 17 artiklan 3 kohtaa ja 19 artiklaa – mahdollisesti myös 67 artikla huomioon ottaen – tulkittava siten, että ne ovat esteenä direktiivin 93/13/ETY⁽²⁾ tai vastaavien kansallisten täytäntöönpanosäännösten mukaiselle kansainvälisten oikeuspaikkasopimusten kohtuuttomuutta koskevalle valvonnalle?
- 2) Onko asetuksen (EU) N:o 1215/2012 25 artiklan 1 kohdan ensimmäisen virkkeen viimeistä lausetta ("paitsi jos sopimus sen aineellisen pätevyyden suhteen on tuon jäsenvaltion lain mukaan mitätön") tulkittava siten, että tämä mahdollistaa – myös yhdenmukaistettua oikeusala laajemman – oikeuspaikkasopimuksen perusteella toimivaltaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisen sisällöllisen valvonnan?
- 3) Mikäli ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

määräytyvätkö kohtuuttomuutta koskevaan valvontaan direktiivin 93/13/ETY nojalla sovellettavat kansalliset täytäntöönpanosäännökset oikeuspaikkasopimuksen perusteella toimivaltaisen jäsenvaltion oikeuden vai sen jäsenvaltion, jossa kanne on nostettu, sovellettavan lain (lex causae) mukaisesti?

⁽¹⁾ Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1215/2012 (EUVL 2012, L 351, s. 1).

⁽²⁾ Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 5.5.2020 – DocMorris NV v. Apothekerkammer Nordrhein

(Asia C-190/20)

(2020/C 279/36)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Revision-menettelyn valittaja: DocMorris NV

Revision-menettelyn vastapuoli: Apothekerkammer Nordrhein

Ennakkoratkaisukysymys

Onko direktiivin 2001/83/EY⁽¹⁾ VIII osaston ja erityisesti sen 87 artiklan 3 kohdan mukaista, jos kansallista säännöstä (tässä tapauksessa HWG:n 7 §:n 1 momentin ensimmäistä virkettä) tulkitaan siten, että siinä kielletään toiseen jäsenvaltioon sijoittautunutta postimyyntiapteekkia mainostamasta asiakkaille tarjoamalla osallistumista arvontaan, kun osallistuminen edellyttää lääkemääräyksen antamista lääkemääräystä edellyttävästä ihmisille tarkoitettuun lääkkeestä, arvottava voitto ei ole lääke vaan jokin toinen esine (tässä tapauksessa 2 500 euron arvoinen sähköpolkupyörä ja sähköhammasharjoja) eikä ole pelättävissä, että tällä kannustettaisiin lääkkeiden epätarkoituksenmukaiseen ja liialliseen käyttöön?

⁽¹⁾ ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY (EYVL 2001, L 311, s. 67).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 7.5.2020 – KAHL GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt Hannover

(Asia C-197/20)

(2020/C 279/37)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Finanzgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: KAHL GmbH & Co. KG

Vastaaja: Hauptzollamt Hannover

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Sovelletaanko yhdistetyn nimikkeistön⁽¹⁾ alanimikkeen 1521 9099⁽²⁾ selittäviä huomautuksia siltä osin kuin niissä käytetään ilmaisua "geschmolzen" (sulatettu)?
- 2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeessä 1521 9091 tarkoitettua käsitettä "raa'at" tulkittava siten, että tähän alanimikkeeseen luokitellaan mehiläisvaha, joka on sulatettu viejämäassa ja josta on sulattamisen yhteydessä eroteltu mekaanisesti vierait aineet, jolloin mehiläisvahaan jää vielä vierait aineita?

⁽¹⁾ Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87 (EYVL 1987, L 256, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 9.10.2019 annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2019/1776 (EUVL 2019, L 280, s. 1).

⁽²⁾ Selittävät huomautukset Euroopan unionin yhdistettyyn nimikkeistöön (EUVL 2019, C 119, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 30.3.2020 – Rad Service Srl.
Unipersonale ym. v. Del Debbio SpA ym.**

(Asia C-210/20)

(2020/C 279/38)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Rad Service Srl, Unipersonale, Cosmo Ambiente Srl ja Cosmo Scavi Srl

Vastapuolet: Del Debbio SpA, Gruppo Sei Srl, Ciclat Val di Cecina Soc. Coop. ja Daf Costruzioni Stradali Srl, joka toimii GARC SpA- ja Edil Moter Srl -yhtiöiden kanssa muodostetun yritysten tilapäisen ryhmittymän valtuutuksen antajana

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko 26.2.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/24⁽¹⁾ 63 artikla, joka koskee kolmansiin osapuoliin turvautumista, sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 49 ja 56 artiklassa tarkoitetut sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta koskevat periaatteet esteenä sille, että sovelletaan kolmansiin osapuoliin turvautumista ja hankintamenettelyistä poissulkemista koskevaa Italian kansallista lainsäädäntöä, joka sisältyy 18.4.2016 annetussa asetuksessa nro 50 olevan julkisia hankintoja koskevan koodeksin 89 §:n 1 momentin neljänteen virkkeeseen ja jonka mukaan on niin, että jos avustava yritys on antanut totuuden vastaisia ilmoituksia lainvoimaisiksi tulleista tuomioista, joilla voidaan mahdollisesti näyttää toteen ammatin harjoittamiseen liittyvä vakava virhe, hankintaviranomaisen on kaikissa tapauksissa suljettava pois tarjouskilpailusta tarjoajana oleva talouden toimija ilman, että kyseistä toimijaa voitaisiin vaatia osoittamaan tai että sille annettaisiin mahdollisuus osoittaa alkuperäisen yrityksen tilalle toinen sopiva avustava yritys, toisin kuin on säädetty muissa tapauksissa, joissa yksiköt, joiden voimavaroihin talouden toimija aikoo turvautua, eivät täytä relevanttia valintaperustetta tai niiden osalta on olemassa pakollisia poissulkemisperusteita?

⁽¹⁾ Julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta 26.2.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU (EUVL 2014, L 94, s. 65).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Wiesbaden (Saksa) on esittänyt 19.5.2020 – JV v.
Saksan valtio**

(Asia C-215/20)

(2020/C 279/39)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Pääasian asianosaiset

Kantaja: JV

Vastaaja: Saksan valtio

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko matkustajarekisteritietojen (PNR) käytöstä terrorismirikosten ja vakavan rikollisuuden ennalta estämistä, paljastamista ja tutkintaa sekä tällaisiin rikoksiin liittyviä syytetoimia varten 27.4.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/681⁽¹⁾ (jäljempänä PNR-direktiivi), jonka nojalla lentoliikenteen harjoittajien on toimitettava laajoja rekisteritietoja poikkeuksetta kaikista matkustajista jäsenvaltioiden perustamille matkustajätietoyksiköille, joissa näitä tietoja verrataan perusteelta ja automaattisesti tietokantoihin ja malleihin ja joissa ne säilytetään viiden vuoden ajan, perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 7, 8 ja 52 artiklan mukainen, kun otetaan huomioon PNR-direktiivin tarkoitus sekä täsmällisyyttä ja oikeasuhteisuutta koskevat vaatimukset?

2) Erityisesti:

- a) Onko PNR-direktiivin 3 artiklan 9 alakohta, luettuna yhdessä PNR-direktiivin liitteen II kanssa, siltä osin kuin siinä säädetään, että ”vakavan rikollisuuden” käsitteellä tarkoitetaan liitteessä II lueteltuja tekoja, joista voidaan määrätä vapaudenmenetyksen käsittävä rangaistus tai turvaamistoimenpide, jonka enimmäiskesto on jäsenvaltion kansallisen oikeuden mukaan vähintään kolme vuotta, riittävän täsmällisyyden ja oikeasuhteisuuden vaatimuksen kannalta yhteensopiva perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan kanssa?
 - b) Ovatko toimitettavia matkustajarekisteritietoja (jäljempänä PNR-tiedot), siltä osin kuin ne koskevat nimien (PNR-direktiivin 8 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke, luettuna yhdessä PNR-direktiivin liitteessä I olevan 4 kohdan kanssa), kanta-asiakastietojen (PNR-direktiivin 8 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke, luettuna yhdessä PNR-direktiivin liitteessä I olevan 8 kohdan kanssa) ja vapaassa tekstikentässä olevien yleisten huomautusten (PNR-direktiivin 8 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke, luettuna yhdessä PNR-direktiivin liitteessä I olevan 12 kohdan kanssa) toimittamista, koskevat säännökset riittävän täsmällisiä oikeuttaakseen puuttumisen perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklassa vahvistettuihin perusoikeuksiin?
 - c) Onko perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan sekä PNR-direktiivin tavoitteen kanssa yhteensopivaa se, että matkustajatietojen lisäksi kerätään tietoja, jotka koskevat kolmansia, kuten matkatoimisto/matkatoimistovirkailija (PNR-direktiivin liitteessä I oleva 9 kohta), alaikäisten huoltajina olleet henkilöt (PNR-direktiivin liitteessä I oleva 12 kohta) ja matkakumppanit (PNR-direktiivin liitteessä I oleva 17 kohta)?
 - d) Onko PNR-direktiivi, siltä osin kuin sen nojalla toimitetaan, käsitellään ja säilytetään alaikäisiä matkustajia koskevia PNR-tietoja, perusoikeuskirjan 7, 8 ja 24 artiklan mukainen?
 - e) Onko PNR-direktiivin 8 artiklan 2 kohta, luettuna yhdessä PNR-direktiivin liitteessä I olevan 18 kohdan kanssa, jonka mukaan lentoliikenteen harjoittajat toimittavat matkustajan ennakkotiedot (Advance Passenger Information, jäljempänä API-tiedot) jäsenvaltioiden matkustajatietoyksiköille myös siltä osin kuin kyseiset tiedot vastaavat PNR-tietoja, perusoikeuskirjan 8 ja 52 artiklan mukainen?
 - f) Onko PNR-direktiivin 6 artiklan 4 kohta oikeudellisenä perustana niiden kriteerien (niin kutsuttujen mallien) määrittämiselle, joihin rekisteritietoja verrataan, riittävä laissa säädetty oikeuttava peruste perusoikeuskirjan 8 artiklan 2 kohdassa ja 52 artiklassa sekä SEUT 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla?
 - g) Rajoitetaanko PNR-direktiivin 12 artiklassa perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklaan puuttuminen täysin välttämättömään silloinkin, kun toimitettuja tietoja säilytetään jäsenvaltioiden matkustajatietoyksiköissä viiden vuoden ajan?
 - h) Tarkoittaako PNR-direktiivin 12 artiklan 2 kohdassa säädetty tunnistamisen mahdollistavien tiedonosien erottaminen henkilötietojen rajoittamista siihen, mikä on tarpeellista perusoikeuskirjan 8 artiklassa ja 52 artiklassa tarkoitettulla tavalla, vaikka kyse on yksinomaan pseudonimisoinnista, joka voidaan kumota koska tahansa?
 - i) Onko perusoikeuskirjan 7, 8 ja 47 artiklaa tulkittava siten, että niissä edellytetään, että matkustajille, joita koskevat tiedot luovutetaan kokonaisuudessaan (PNR-direktiivin 12 artiklan 3 kohta), annetaan siitä tieto ja että heille näin ollen annetaan mahdollisuus saattaa asia tuomioistuimen tutkittavaksi?
- 3) Onko PNR-direktiivin 11 artikla, siltä osin kuin siinä sallitaan PNR-tietojen siirto kolmansiin maihin, joissa ei ole riittävää tietosuojan tasoa, perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan mukainen?
- 4) Tarjoaako PNR-direktiivin 6 artiklan 4 kohdan neljäs virke riittävän suojan silloin, kun käsittely koskee erityisiä henkilötietoryhmiä luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta 27.4.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679⁽²⁾ (jäljempänä tietosuoja-asetus) 9 artiklassa ja luonnollisten henkilöiden suojelusta toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista tai rikoksiin liittyviä syytömiä tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja neuvoston puitepäätöksen 2008/977/YOS kumoamisesta 27.4.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/680⁽³⁾ (jäljempänä direktiivi 2016/680) 10 artiklassa tarkoitettulla tavalla, mikäli yleisille huomautuksille (PNR-direktiivin liitteessä I oleva 12 kohta) varattuun kenttään merkitään esimerkiksi ateriatoiveita, joiden perusteella voidaan tehdä johtopäätöksiä tällaisista erityisistä henkilötietoryhmistä?

- 5) Onko tietosuojasetuksen 13 artiklan mukaista se, että lentoliikenteen harjoittajien internetsivuilla ilmoitetaan matkustajille ainoastaan kansallinen täytäntöönpanolaki (käsiteltävässä asiassa laki matkustajarekisteritietojen käsittelystä direktiivin (EU) 2016/681 täytäntöön panemiseksi (Gesetz über die Verarbeitung von Fluggastdaten zur Umsetzung der Richtlinie (EU) 2016/681, Fluggastdatengesetz (6.6.2017, BGBl. I, s. 1484), jäljempänä FlugDaG)?

⁽¹⁾ EUVL 2016, L 119, s. 132.

⁽²⁾ EUVL 2016, L 119 s. 1.

⁽³⁾ EUVL 2016, L 119 s. 89.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 7.5.2020 – C.E. Roeper GmbH v. Hauptzollamt Hamburg

(Asia C-216/20)

(2020/C 279/40)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: C.E. Roeper GmbH

Vastaaja: Hauptzollamt Hamburg

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Sovelletaanko yhdistetyn nimikkeistön ⁽¹⁾ alanimikkeen 1521 9099 ⁽²⁾ selittäviä huomautuksia siltä osin kuin niissä käytetään ilmaisua "geschmolzen" (sulatettu)?
- 2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeessä 1521 9091 tarkoitettua käsitettä "raa'at" tulkittava siten, että tähän alanimikkeeseen luokitellaan mehiläisvaha, joka on sulatettu viejämäassa ja josta on sulattamisen yhteydessä eroteltu mekaanisesti vierait aineet, jolloin mehiläisvahaan jää vielä vieraita aineita?

⁽¹⁾ Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87 (EYVL 1987, L 256, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 9.10.2019 annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2019/1776

(EUVL 2019, L 280, s. 1).

⁽²⁾ Selittävät huomautukset Euroopan unionin yhdistettyyn nimikkeistöön (EUVL 2019, C 119, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Ufficio del Giudice di Pace di Lanciano (Italia) on esittänyt 28.5.2020 – XX v. OO

(Asia C-220/20)

(2020/C 279/41)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Ufficio del Giudice di Pace di Lanciano

Pääasian asianosaiset

Kantaja: XX

Vastaaja: OO

Muu osapuoli: WW

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artikla, 4 artiklan 3 kohta, 6 artiklan 1 kohta ja 9 artikla sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 67 artiklan 1 ja 4 kohta ja 81 ja 82 artikla, luettuina yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 1, 6, 20, 21, 31, 34, 45 ja 47 artiklan kanssa, esteenä 17.3.2020 annetun asetuksen (decreto legge) nro 18 42, 83 ja 87 §:n, kansallisen terveyshäätötilan julistamisesta kuudeksi kuukaudeksi 31.7.2020 asti 31.1.2020 annetun ministerineuvoston päätöksen sekä Covid-19:stä johtuvan kansallisen häätötilan pidentämistä sekä siviili- ja rikoslainkäytön ja Italian tuomioistuinten hallintotyön keskeyttämisen pidentämistä 31.1.2021 asti koskevien 19.5.2020 annetun asetuksen (decreto legge) nro 34 14 ja 263 §:n kaltaisille kansallisille säännöksille, yhdessä luettuina, siltä osin kuin näillä säännöksillä loukataan ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen riippumattomuutta ja oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin periaatetta sekä näihin liittyviä oikeuksia, jotka koskevat ihmisarvoa, vapautta ja turvallisuutta, yhdenvertaisuutta lain edessä, syrjintäkieltoa, kohtuullisia ja oikeudenmukaisia työoloja, sosiaaliturvaetuuksien saatavuutta sekä liikkumis- ja oleskeluvapautta?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Wiesbaden (Saksa) on esittänyt 27.5.2020 – OC v. Saksan valtio

(Asia C-222/20)

(2020/C 279/42)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Pääasian asianosaiset

Kantaja: OC

Vastaaja: Saksan valtio

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 21 artiklaa ja SEUT 67 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan, sovellettaessa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/681⁽¹⁾ (jäljempänä PNR-direktiivi) 2 artiklan 1 kohdassa säädettyä valinnaisuuslauseketta, lentoliikenteen harjoittajien on myös EU:n sisäisten lentojen osalta toimitettava laajoja rekisteritietoja poikkeuksetta kaikista matkustajista kyseisten jäsenvaltioiden perustamille matkustajatietoyksiköille, joissa tiedot – lukuun ottamatta lentomatkan varausta – tallennetaan perusteetta ja joissa niitä verrataan tietokantoihin ja malleihin ja sen jälkeen säilytetään (käsiteltävässä asiassa matkustajarekisteritietojen käsittelystä direktiivin (EU) 2016/681 täytäntöön panemiseksi 6.6.2017 annetun lain (Gesetz über die Verarbeitung von Fluggastdaten zur Umsetzung der Richtlinie (EU) 2016/681 vom 6. Juni 2017 (Fluggastdatengesetz, BGBl. I, s. 1484) 2 §:n 3 momentti, jota on muutettu 6.6.2017 annetun lain 2 §:llä (BGBl. I, s. 1484, jäljempänä FlugDaG)?
- 2) Merkitsevääkö perusoikeuskirjan 7 ja 8 artikla sitä, että PNR-direktiivin 3 artiklan 9 alakohdan, luettuna yhdessä PNR-direktiivin liitteen II kanssa, täytäntöön panemiseksi annetuissa kansallisissa säännöksissä (käsiteltävässä asiassa FlugDaG:n 4 §:n 1 momentti) on lueteltava tyhjentyvästi ja nimenomaisesti ne kansallisesti sovellettavat rikoslain säännökset, joihin PNR-direktiivissä mainitut rangaistavat teot liittyvät?

- 3) Onko perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä sellaiselle jäsenvaltion kansalliselle lainsäädännölle (käsiteltävässä asiassa FlugDaG:n 6 §:n 4 momentti), jonka mukaan kyseisen jäsenvaltion viranomaiset, siltä osin kuin ne suorittavat lainvalvontatehtäviä, voivat käsitellä toimitettuja PNR-tietoja myös muihin tarkoituksiin kuin terrorismirikosten ja vakavan rikollisuuden ennalta estämistä, paljastamista ja tutkintaa sekä tällaisiin rikoksiin liittyviä syytetoimia varten, kun saadut tiedot, ottaen huomioon myös muut seikat, antavat perustellun aiheen epäillä tiettyä muuta rikosta?
- 4) Onko PNR-direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa säädetty valinnaisuuslauseke, jossa sallitaan sellainen kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan PNR-direktiiviä on sovellettava myös EU:n sisäisiin lentoihin (käsiteltävässä asiassa FlugDaG:n 2 §:n 3 momentti) ja joka johtaa PNR-tietojen kaksinkertaiseen keräämiseen (sekä lähtö- että kohdamaa keräävät PNR-tiedot), perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan mukainen, kun otetaan huomioon tietojen minimoinnin periaate?
- 5) Siinä tapauksessa, että PNR-direktiivi ei riko ylemmätasoisia oikeussääntöjä (ks. Verwaltungsgericht Wiesbadenin päätös 13.5.2020, asian numero 6 K 805/19.WI) ja sitä näin ollen voidaan soveltaa:
- a) Onko PNR-direktiivin 7 artiklan 4 ja 5 kohtaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä sellaiselle jäsenvaltion kansalliselle lainsäädännölle (käsiteltävässä asiassa FlugDaG:n 6 §:n 4 momentti), jonka mukaan kyseisen jäsenvaltion viranomaiset, siltä osin kuin ne suorittavat lainvalvontatehtäviä, voivat käsitellä toimitettuja PNR-tietoja myös muihin tarkoituksiin kuin terrorismirikosten ja vakavan rikollisuuden ennalta estämistä, paljastamista ja tutkintaa sekä tällaisiin rikoksiin liittyviä syytetoimia varten, kun saadut tiedot, ottaen huomioon myös muut seikat, antavat perustellun aiheen epäillä tiettyä muuta rikosta (niin kutsuttu oheislöydös)?
- b) Onko jäsenvaltion käytäntö, jonka mukaan PNR-direktiivin 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun toimivaltaisten viranomaisten luetteloon merkitään sellainen viranomainen (käsiteltävässä asiassa Bundesamt für Verfassungsschutz (perustuslain turvaamisesta vastaava liittovaltion virasto)), jolla kansallisen lainsäädännön (käsiteltävässä asiassa liittovaltion ja osavaltioiden yhteistoiminnasta perustuslain turvaamista koskevissa asioissa ja perustuslain turvaamisesta vastaavasta liittovaltion virastosta annetun lain (Gesetz über die Zusammenarbeit des Bundes und der Länder in Angelegenheiten des Verfassungsschutzes und über das Bundesamt für Verfassungsschutz) 5 §:n 1 momentti, luettuna yhdessä 3 §:n 1 momentin kanssa) mukaan ei valtion sisäisen erotteluvollisuuden vuoksi ole poliisivaltuuksia, PNR-direktiivin 7 artiklan 2 kohdan mukainen?

(¹) Matkustajarekisteritietojen (PNR-tiedot) käytöstä terrorismirikosten ja vakavan rikollisuuden ennalta estämistä, paljastamista ja tutkintaa sekä tällaisiin rikoksiin liittyviä syytetoimia varten 27.4.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/681 (EUVL 2016, L 119, s. 132).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sø- og Handelsretten (Tanska) on esittänyt 29.5.2020 – Merck Sharp & Dohme B.V., Merck Sharp & Dohme Corp., MSD DANMARK ApS, MSD Sharp & Dohme GmbH, Novartis AG, H. LUNDBECK A/S ja FERRING LÆGEMIDLER A/S v. ABACUS MEDICINE A/S, PARANOVA DANMARK A/S ja 2CARE4 ApS

(Asia C-224/20)

(2020/C 279/43)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sø- og Handelsretten

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Merck Sharp & Dohme B.V., Merck Sharp & Dohme Corp., MSD DANMARK ApS, MSD Sharp & Dohme GmbH, Novartis AG, H. LUNDBECK A/S ja FERRING LÆGEMIDLER A/S

Vastapuolet: ABACUS MEDICINE A/S, PARANOVA DANMARK A/S ja 2CARE4 ApS

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 16.12.2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2015/2436/EU (¹) 15 artiklan 2 kohtaa ja Euroopan unionin tavaramerkistä 14.6.2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 (²) 15 artiklan 2 kohtaa tulkittava niin, että tavaramerkin haltija voi kieltää lääkkeen laskemisen uudelleen liikkeelle rinnakaistuojan pakattua lääkkeen uudelleen uuteen ulompaan pakkaukseen, johon se on kiinnittänyt tavaramerkin uudelleen, jos

- i) maahantuojia voi saada aikaan myyntikelpoisen pakkauksen ja saada tosiasiallisen pääsyn tuontijäsenvaltion markkinoille avaamalla alkuperäisen ulomman pakkauksen uusien merkintöjen lisäämiseksi sisempään pakkauksen ja/tai pakkauselosteen vaihtamiseksi ja sen jälkeen sinetöimällä alkuperäisen ulomman pakkauksen uudelleen uudella pakkauksen peukaloinnin havaitsemiseen tarkoitetulla mekanismilla ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY⁽³⁾ (sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2011/62/EU⁽⁴⁾) 47 a artiklan ja ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden pakkauksissa olevia turvaominaisuuksia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 2.10.2015 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/161⁽⁵⁾ 16 artiklan mukaisesti;
- ii) maahantuojia ei voi saada aikaan myyntikelpoista pakkausta eikä saada tosiasiallista pääsyä tuontijäsenvaltion markkinoille avaamalla alkuperäisen ulomman pakkauksen uusien merkintöjen lisäämiseksi sisempään pakkaukseen ja/tai pakkauselosteen vaihtamiseksi ja sen jälkeen sinetöimällä alkuperäisen ulomman pakkauksen uudelleen uudella pakkauksen peukaloinnin havaitsemiseen tarkoitetulla mekanismilla ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY (sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2011/62/EU) 47 a artiklan ja ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden pakkauksissa olevia turvaominaisuuksia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 2.10.2015 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/161 16 artiklan mukaisesti?
- 2) Onko ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2001/83/EY (sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2011/62/EU) ja erityisesti sen 47 a artiklaa ja 54 artiklan o alakohtaa tulkittava niin, että uusi mekanismi, jonka avulla voidaan tarkistaa, onko pakkausta peukaloitu (peukaloinnin paljastava mekanismi), ja jolla alkuperäinen lääkepakkaus on varustettu (pakkausmerkintöjen lisäämisen yhteydessä sen jälkeen, kun alkuperäinen pakkaus on avattu siten, että alkuperäinen peukaloinnin estävä mekanismi on peitetty ja/tai poistettu kokonaan tai osittain), 47 a artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla "[vastaa] edeltäjänsä siltä osin, että [sen] avulla on mahdollista tarkastaa lääkkeen aitous, tunnistaa lääke ja paljastaa lääkkeen peukalointi" ja sillä voidaan 47 a artiklan 1 kohdan b alakohdan ii luetelmakohdassa tarkoitettulla tavalla "yhtä tehokkaasti tarkastaa lääkkeiden aitous ja tunnistaa lääkkeet sekä paljastaa lääkkeen peukalointi", jos a) lääkepakkauksessa on näkyviä merkkejä alkuperäisen peukaloinnin estävän mekanismin peukaloinnista tai b) peukalointi voidaan havaita koskettamalla tuotetta esimerkiksi
- i) valmistajien, tukkukauppioiden, apteekkihenkilöstön ja henkilöiden, joilla on lupa tai valtuudet toimittaa lääkkeitä yleisölle, suorittamissa lakisääteisissä tarkastuksissa, ks. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/62/EU 54 a artiklan 2 kohdan d alakohta ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/161 10 artiklan b alakohta sekä 25 ja 30 artikla, tai
- ii) sen jälkeen, kun esimerkiksi potilas on avannut lääkepakkauksen?
- 3) Jos vastaus toiseen kysymykseen on kieltävä:

Onko jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 16.12.2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2015/2436/EU 15 artiklaa, Euroopan unionin tavaramerkistä 14.6.2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 15 artiklaa sekä SEUT 34 ja SEUT 36 artiklaa tulkittava niin, että pakkaaminen uudelleen uuteen ulompaan pakkaukseen on objektiivisesti tarkasteltuna välttämätöntä, jotta lääke voi tosiasiallisesti päästä tuontivaltion markkinoille, jos rinnakkaistuojia ei voi lisätä pakkausmerkintöjä alkuperäiseen pakkaukseen ja sinetöidä sitä uudelleen ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY (sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2011/62/EU) 47 a artiklan mukaisesti eli siten, että a) lääkepakkauksessa ei näy merkkejä alkuperäisen peukaloinnin estävän mekanismin peukaloinnista tai b) peukaloitua ei voida havaita koskettamalla tuotetta toisessa kysymyksessä kuvatulla tavalla, joka ei ole 47 a artiklan mukainen?

- 4) Onko ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2001/83/EY (sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2011/62/EU) ja ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden pakkauksissa olevia turvaominaisuuksia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 2.10.2015 annettua komission delegeoitua asetusta (EU) 2016/161 yhdessä SEUT 34 ja SEUT 36 artiklan, jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 16.12.2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2015/2436/EU 15 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin tavaramerkistä 14.6.2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 15 artiklan 2 kohdan kanssa tulkittava niin, että jäsenvaltiolla (Tanskassa Lægemeddelstystemenillä) on oikeus antaa ohjeita, joiden mukaan perustavanlaatuinen yleissääntö on vaatimus pakkaamisesta uudelleen uusiin ulompiin pakkauksiin, ja ainoastaan hakemuksesta voidaan erityistapauksissa (esimerkiksi lääkkeen saatavuuden ollessa uhattuna) sallia pakkausmerkintöjen lisääminen ja pakkauksen sinetöiminen uudelleen varustamalla alkuperäinen ulompi pakkaus uusilla turvaominaisuuksilla, vai onko se, että jäsenvaltio antaa ja soveltaa kuvatun kaltaisia ohjeita, SEUT 34 ja SEUT 36 artiklan ja/tai direktiivin 2001/83/EY 47 a artiklan ja asetuksen (EU) 2016/161 16 artiklan vastaista?

- 5) Onko jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 16.12.2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2015/2436/EU 15 artiklan 2 kohtaa ja Euroopan unionin tavaramerkistä 14.6.2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 15 artiklan 2 kohtaa yhdessä SEUT 34 ja SEUT 36 artiklan kanssa tulkittava niin, että neljännessä kysymyksessä kuvatun kaltaisiin jäsenvaltion antamiin ohjeisiin perustuvaa rinnakkaistuojan suorittamaa pakkaamista uudelleen uuteen ulompaan pakkaukseen on pidettävä välttämättömänä unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä tarkoitettussa merkityksessä, jos
- i) kuvatun kaltaiset ehdot ovat SEUT 34 ja SEUT 36 artiklan ja unionin tuomioistuimen lääkkeiden rinnakkaistuontia koskevan oikeuskäytännön mukaisia;
- ii) kuvatun kaltaiset ehdot eivät ole SEUT 34 ja SEUT 36 artiklan ja unionin tuomioistuimen lääkkeiden rinnakkaistuontia koskevan oikeuskäytännön mukaisia?
- 6) Onko SEUT 34 ja SEUT 36 artiklaa tulkittava niin, että lääkkeiden pakkaamisen uudelleen uusiin ulompiin pakkauksiin on oltava objektiivisesti tarkasteltuna välttämätöntä tosiasiallisen markkinoille pääsyn mahdollistamiseksi tuontivaltiossa, vaikka rinnakkaistuojia ei ole kiinnittänyt pakkauksiin uudelleen alkuperäistä tavaramerkkiä (tuotenimeä) vaan on sen sijaan kiinnittänyt uusiin ulompiin pakkauksiin tuotenimen, joka ei sisällä tavaramerkin haltijan omistamaa tuotteen tavaramerkkiä (debranding)?
- 7) Onko jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 16.12.2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2015/2436/EU 15 artiklan 2 kohtaa ja Euroopan unionin tavaramerkistä 14.6.2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 15 artiklan 2 kohtaa tulkittava niin, että tavaramerkin haltija voi kieltää rinnakkaistuojan uuteen ulompaan pakkaukseen pakkaaman lääkkeen laskemisen uudelleen liikkeelle, jos rinnakkaistuojia on kiinnittänyt pakkaukseen uudelleen tavaramerkin haltijan tuotekohtaisen tavaramerkin mutta ei muita tavaramerkkejä ja/tai yrityksen tunnuksia, jotka tavaramerkin haltija oli kiinnittänyt alkuperäiseen ulompaan pakkaukseen?

(¹) Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 16.12.2015 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2015/2436/EU (EUVL 2015, L 336, s. 1)

(²) Euroopan unionin tavaramerkistä 14.6.2017 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1001 (EUVL 2017, L 154, s. 1).

(³) Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY (EYVL 2001, L 311, s. 67).

(⁴) Väärennettyjen lääkkeiden pääsyn estämisestä lääkkeiden lailliseen toimitusketjuun 8.6.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/62/EU (EUVL 2011, L 174, s. 74).

(⁵) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY täydentämisestä vahvistamalla ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden pakkauksissa olevia turvaominaisuuksia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 2.10.2015 annettu komission delegoitu asetus (EU) 2016/161 (EUVL 2016, L 32, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (Saksa) on esittänyt
3.6.2020 – NP v. Daimler AG, Mercedes-Benz Werk Berlin**

(Asia C-232/20)

(2020/C 279/44)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (Saksa)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: NP

Vastapuoli: Daimler AG, Mercedes-Benz Werk Berlin

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko katsottava, että asetettaessa vuokratyöntekijä käyttäjäyrityksen palvelukseen kyseessä ei ole enää vuokratyödirektiivin (¹) 1 artiklassa tarkoitettu "tilapäinen" työskentely, jos työskentely tapahtuu pysyvällä työpaikalla, jossa ei käytetä sijaista?

- 2) Voidaanko alle 55 kuukauden pituista vuokratyöntekijän toimeksiantoa pitää enää vuokratyödirektiivin 1 artiklassa tarkoitettuna "tilapäisenä" työskentelynä?
- 3) Jos ensimmäiseen ja/tai toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, on esitettävä seuraavat lisäkysymykset:
- 3.1. Onko vuokratyöntekijällä oikeus työsuhteen perustamiseen käyttäjäyrityksen kanssa myös silloin, kun kansallisessa oikeudessa ei säädetty tällaisesta seuraamuksesta ennen 1.4.2017?
 - 3.2. Onko AÜG:n 19 §:n 2 momentin kaltainen kansallinen säännös, kun siinä säädetään ensimmäisen kerran 1.4.2017 alkaen toimeksiannon yksilöllisestä 18 kuukauden enimmäiskestosta mutta jätetään aiemmat toimeksiantokaudet nimenomaisesti huomiotta, ristiriidassa vuokratyödirektiivin 1 artiklan kanssa, kun toimeksiantoa ei pitäisi luokitella enää tilapäiseksi, jos aiemmat kaudet otetaan huomioon?
 - 3.3. Voidaanko toimeksiannon yksilöllisen enimmäiskeston laajentaminen jättää työmarkkinaosapuolten tehtäväksi? Jos tähän vastataan myöntävästi: päteekö tämä myös työmarkkinaosapuoliin, jotka eivät ole toimivaltaisia kyseessä olevan vuokratyöntekijän työsuhteen osalta vaan käyttäjäyrityksen toimialan osalta?

(¹) Vuokratyöstä 19.11.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/104/EY (EUVL 2008, L 327, s. 9).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Högsta förvaltningsdomstolen (Ruotsi) on esittänyt 9.6.2020 –
Skatteverket v. Skellefteå Industrihus Aktiebolag**

(Asia C-248/20)

(2020/C 279/45)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Högsta förvaltningsdomstolen

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Skatteverket

Vastapuoli: Skellefteå Industrihus Aktiebolag

Ennakkoratkaisukysymys

Onko arvonlisäverodirektiivin (¹) ja erityisesti sen 137, 168, 184–187, 189 ja 192 artiklan kanssa yhteensopivaa se, että kiinteistönomistajan, joka on hakeutunut vapaaehtoisesti verovelvolliseksi rakennuksen rakennusvaiheen aikana ja joka on vähentänyt rakennushankkeen osalta ostoihin sisältyvän veron, on maksettava välittömästi takaisin koko ostoihin sisältyvä vero korkoineen sillä perusteella, että verovelvollisuus päättyy sen vuoksi, että rakennushanke keskeytetään ennen rakennuksen valmistumista, eikä vuokraus näin ollen toteudu?

(¹) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1)

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 10.6.2020 – CY v.
Eurowings GmbH**

(Asia C-252/20)

(2020/C 279/46)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Amtsgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: CY

Vastaaja: Eurowings GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Voiko asetuksen (1) 7 artiklan mukainen oikeus korvaukseen olla olemassa myös silloin, kun lennon saapumisen verrattain vähäisen viivästymisen vuoksi matkustaja ei ehdi suoraan mainittuun lentoon liittyvälle jatkolennotille, minkä vuoksi lopulliseen määräpaikkaan saapuminen viivästyy vähintään kolme tuntia, siten että kyseisistä kahdesta lennosta vastasivat eri lentoliikenteen harjoittajat ja varausta ei tehty ensimmäisestä osuudesta vastanneen lentoliikenteen harjoittajan kautta, jolta korvauksen maksamista vaaditaan?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen annetaan myöntävä vastaus:

Onko asetuksen (EY) N:o 261/2004 5 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ”lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja” lentoliikenteen harjoittaja, joka tosiasiallisesti suoritti viivästyneen lennon lentomatkan ensimmäisellä osuudella, vai lentoliikenteen harjoittaja, joka suoritti aikataulun mukaisen lennon lentomatkan toisella osuudella ja jonka kautta molemmat lennot oli varattu?

3) Siltä varalta, että molempia lentoliikenteen harjoittajia on pidettävä asetuksen (EY) N:o 261/2004 5 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna ”lennosta vastaavana lentoliikenteen harjoittajana”:

Voiko matkustaja valita, kummalta lentoliikenteen harjoittajalta hän vaatii korvausta?

(1) Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Commissione Tributaria Regionale del Lazio (Italia) on esittänyt
10.6.2020 – Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Gaeta v. Punto Nautica Srl**

(Asia C-255/20)

(2020/C 279/47)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Commissione Tributaria Regionale del Lazio

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Gaeta

Vastapuoli: Punto Nautica Srl

Ennakkoratkaisukysymys

Onko Euroopan unionin tuomioistuimen asiassa C-82/12 antamaa tuomiota ja neuvoston asetuksen 92/12/ETY (1) 3 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä voimassa olevalle Italian lainsäädännölle, eli 21.12.1990 annetun asetuksen N:o 398 17 pykälälle ja Lazion alueen vuoden 2011 lain N:o 19 3 §:n 1 momentille, joissa moottoribensiinille näytetään otettavan käyttöön alueellinen vero, jolla ei ole kyseisessä yhteisön direktiivissä vaadittua ”erityistarkoitusta.”

(1) Valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25.2.1992 annettu neuvoston direktiivi 92/12/ETY (EYVL 1992, L 76, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Varhoven administrativen sad (Bulgaria) on esittänyt 9.6.2020 – Viva Telekom Bulgaria EOOD v. Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika"

(Asia C-257/20)

(2020/C 279/48)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Varhoven administrativen sad

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Viva Telekom Bulgaria EOOD

Vastapuoli: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika"

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ovatko Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (jäljempänä SEU) 5 artiklan 4 kohdassa ja 12 artiklassa vahvistettu suhteellisuusperiaate sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa vahvistettu oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin esteenä yhteisöverolain (Zakon za korporativnoto podohodno oblagane, jäljempänä ZKPO) 16 §:n 2 momentin 3 kohdan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle?
- 2) Onko direktiivin 2003/49/EY⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettussa korkojen maksamisessa kyse voitonjaosta, johon sovelletaan direktiivin 2011/96/EU⁽²⁾ 5 artiklaa?
- 3) Sovelletaanko maksuihin, jotka perustuvat direktiivin 2003/49/EY 4 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun korottomaan lainaan, joka erääntyy 60 vuoden kuluttua sopimuksen tekemisestä, direktiivin 2011/96/EU 1 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 3 kohtaa sekä 5 artiklaa?
- 4) Ovatko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (jäljempänä SEUT) 49 artikla ja 63 artiklan 1 ja 2 kohta, direktiivin 2011/96/EU 1 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 3 kohta ja 5 artikla sekä direktiivin 2003/49/EY 4 artiklan 1 kohdan d alakohta esteenä ZKPO:n (kumottu) 195 §:n 1 momentin sekä 200 §:n 2 momentin ja 200a §:n 1 momentin ja 5 momentin 4 kohdan, sellaisena kuin kukin niistä oli voimassa 1.1.2011–1.1.2015, ja ZKPO:n, sellaisena kuin se on voimassa 1.1.2015 alkaen, 195 §:n 1 momentin, 6 momentin 3 kohdan ja 11 momentin 4 kohdan kaltaisille kansallisen oikeuden säännöksille ja verotuskäytännölle, joiden mukaan sellaisesta korottomasta lainasta maksamatta olevista koroista, jonka toisessa jäsenvaltiossa asuva emoyhtiö on myöntänyt maassa asuvalle tytäryhtiölle ja joka erääntyy 60 vuoden kuluttua lainasopimuksen voimaantulopäivästä 22.11.2013, on perittävä lähdevero?
- 5) Ovatko pääoman hankinnasta suoritettavista välillisistä veroista 12.2.2008 annetun neuvoston direktiivin 2008/7/EY⁽³⁾ 3 artiklan h–j alakohta, 5 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta, 7 artiklan 1 kohta ja 8 artikla esteenä ZKPO:n 16 §:n 1 momentin ja 2 momentin 3 kohdan sekä 195 §:n 1 momentin kaltaisille kansallisen oikeuden säännöksille, jotka koskevat lähdeveron perimistä kuvitteellisista korkotuloista sellaisen korottoman lainan perusteella, jonka lainanottajayhtiön ainoana osakkeenomistajana oleva toisessa jäsenvaltiossa asuva yhtiö myöntää maassa asuvalle yhtiölle, joka on?
- 6) Onko oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteiden vastaista, että direktiivi 2003/49/EY pantiin täytäntöön vuonna 2011 ennen Bulgarian tasavallan Euroopan unioniin liittymistä koskevasta sopimuksesta tehtyjen asiakirjan ja pöytäkirjan liitteessä VI olevan kohdan "Verotus" 3 alakohdassa määrätyn siirtymäajan päättymistä siten, että ZKPO:n 200 §:n 2 momentissa ja 200a §:n 1 momentissa ja 5 momentin 4 kohdassa säädettiin verokannaksi 10 prosenttia asiakirjassa ja pöytäkirjassa vahvistetun 5 prosentin sijaan?

⁽¹⁾ Eri jäsenvaltioissa sijaitsevien lähiyhtiöiden välisiin korko- ja rojalTIMaksuihin sovellettavasta yhteisestä verotusjärjestelmästä 3.6.2003 annettu neuvoston direktiivi 2003/49/EY (EUVL 2003, L 157, s. 49).

⁽²⁾ Eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 30.11.2011 annettu neuvoston direktiivi 2011/96/EU (EUVL 2011, L 345, s. 8).

⁽³⁾ EUVL 2008, L 46, s. 11.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rayonen sad Lukovit (Bulgaria) on esittänyt 15.6.2020 – VB v. Glavna direksia "Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto" kam Ministerstvo na vatrešnite raboti

(Asia C-262/20)

(2020/C 279/49)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rayonen sad Lukovit

Pääasian asianosaiset

Kantaja: VB

Vastaaja: Glavna direksia "Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto" kam Ministerstvo na vatrešnite raboti

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Edellyttääkö direktiivin 2003/88/EY⁽¹⁾ 12 artiklan a alakohdan mukainen tehokas suoja sitä, että poliisien ja palomiesten yövuoron normaali pituus on lyhyempi kuin säädetty päivävuoron normaali pituus?
- 2) Edellyttääkö Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20 ja 31 artiklassa vahvistettu yhdenvertaisuusperiaate sitä, että kansallisessa lainsäädännössä yksityisen sektorin työntekijöiden osalta vahvistettu yötyövuoron normaali seitsemän tunnin pituus on voimassa myös julkisella sektorilla työskentelevien osalta, mukaan lukien poliisit ja palomiehet?
- 3) Onko direktiivin 2003/88/EY johdanto-osan kahdeksannessa perustelukappaleessa vahvistettu tavoite rajoittaa yötyöjaksojen pituutta saavutettavissa tehokkaasti vain silloin, jos kansallisessa lainsäädännössä vahvistetaan nimenomaisesti yötyöjakson normaali pituus myös julkisella sektorilla työskentelevien osalta?

⁽¹⁾ Tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 4.11.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/88/EY (EUVL 2003, L 299, s. 9).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesgericht Korneuburg (Itävalta) on esittänyt 15.6.2020 – Airhelp Limited v. Laudamotion GmbH

(Asia C-263/20)

(2020/C 279/50)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesgericht Korneuburg

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Airhelp Limited

Vastapuoli: Laudamotion GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen (EY) N:o 261/2004⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohdan c alakohdtaa ja 7 artiklaa tulkittava siten, että matkustajalla on oikeus korvaukseen, mikäli lennon aikataulun mukaista lähtöaikaa, joka on kello 14.40, aikaistetaan niin, että lento lähtee samana päivänä kello 8.25?

- 2) Onko asetuksen 261/2004 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan i–iii alakohtaa tulkittava siten, että arvioinnin siitä, onko matkustajalle ilmoitettu peruutuksesta, pitää perustua yksinomaan näihin säännöksiin ja että nämä säännökset ovat esteenä sellaisen ilmoitusten vastaanottamista koskevan kansallisen lainsäädännön soveltamiselle, joka on annettu direktiivin 2000/31/EY⁽²⁾ täytäntöön panemiseksi ja johon sisältyy oletama vastaanottohetkestä?
- 3) Onko asetuksen 261/2004 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan i–iii alakohtaa ja direktiivin 2000/31/EY 11 artiklaa tulkittava siten, että kun matkustaja on varannut lennon varaussivuston kautta ja ilmoittanut tässä yhteydessä puhelinnumeron ja sähköpostiosoitteensa, mutta varaussivusto on välittänyt lentoliikenteen harjoittajalle puhelinnumeron ja varaussivustolla automaattisesti luodun sähköpostiosoitteen, lennon aikaistamista koskevan ilmoituksen toimitus automaattisesti luotuun sähköpostiosoitteeseen on katsottava lennon aikaistamista koskevan ilmoituksen tiedoksiannoksi tai vastaanottamiseksi myös silloin, kun varaussivusto ei välitä kyseistä lentoliikenteen harjoittajan ilmoitusta matkustajalle tai välittää sen viiveellä?

(¹) Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

(²) Tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8.6.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY (direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä) (EUVL 2000, L 178, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesgericht Korneuburg (Itävalta) on esittänyt 18.6.2020 – AG ym.
v. Austrian Airlines AG**

(Asia C-270/20)

(2020/C 279/51)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesgericht Korneuburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: alaikäiset AG, MG ja HG, joilla on laillinen edustaja

Vastaaja: Austrian Airlines AG

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004⁽¹⁾ (jäljempänä lentomatkustaja-asetus) 7 artiklan 2 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että lentoliikenteenharjoittaja voi alentaa asetuksen 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla maksettavaa korvausta myös silloin, kun lentomatkustajalle tarjotaan varatun lennon peruuttamisen johdosta vaihtoehtoista lentoa, joka lähtee ja saapuu aikataulun mukaisesti 11 tuntia 55 minuuttia aikaisemmin kuin peruutettu lento?

(¹) EUVL 2004, L 46, s. 1.

Kanne 23.6.2020 – Euroopan komissio v. Euroopan unionin neuvosto**(Asia C-275/20)**

(2020/C 279/52)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset***Kantaja:* Euroopan komissio (asiamiehet: J.-F. Brakeland, M. Afonso ja D. Schaffrin)*Vastaaja:* Euroopan unionin neuvosto**Vaatimukset**

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Korean tasavallan välisen vapaakauppasopimuksen kulttuuriyhteistyötä koskevan pöytäkirjan 5 artiklassa määrätyn audiovisuaalisia yhteistuotantoja varten myönnetyn oikeuden soveltamisajan jatkamisesta 25.3.2020 annetun neuvoston päätöksen (EU) 2020/470 ⁽¹⁾ ja
- velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komission nostama kumoamiskanne koskee sen oikeuden soveltamisajan uusimista kolmeksi vuodeksi, joka osapuolena olevasta Euroopan unionista ja Koreasta peräisin olevien tuottajien audiovisuaalisia yhteistuotantoja varten on myönnetty ja joka koskee hyötymistä paikallisen ja alueellisen kulttuurisisällön edistämistä koskevista järjestelyistä Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Korean tasavallan välisen vapaakauppasopimuksen liitteenä olevan kulttuuriyhteistyötä koskevan pöytäkirjan 5 artiklan nojalla.

Komissio esittää kanteensa tueksi yhden kanneperusteen.

Komissio katsoo, että kun neuvosto perusti päätöksensä Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Korean tasavallan välisen vapaakauppasopimuksen tekemisestä 1.10.2015 annetun neuvoston päätöksen (EU) 2015/2169 ⁽²⁾ 3 artiklan 1 kohtaan eikä komission ehdottamin tavoitin SEUT 218 artiklan 6 kohtaan, neuvosto nojautui johdettuun oikeusperustaan, josta ei määrätä Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa. Näin ollen neuvosto loukkasi annetun toimivallan periaatetta, josta on määrätty Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 13 artiklan 2 kohdassa, ja toimielinten välisen tasapainon periaatetta, sellaisena kuin sitä on kehitetty unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä.

⁽¹⁾ Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Korean tasavallan välisen vapaakauppasopimuksen kulttuuriyhteistyötä koskevan pöytäkirjan 5 artiklassa määrätyn audiovisuaalisia yhteistuotantoja varten myönnetyn oikeuden soveltamisajan jatkamisesta 25.3.2020 annettu neuvoston päätös (EU) 2020/470 (EUVL 2020, L 101, s. 1).

⁽²⁾ EUVL 2015, L 307, s. 2.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 30.6.2020 – EL ja CP v. Ryanair Designated Activity Company**(Asia C-287/20)**

(2020/C 279/53)

Oikeudenkäyntikieli: *saksa***Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin**

Amtsgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantajat: EL ja CP

Vastaaja: Ryanair Designated Activity Company

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko lennosta vastaavan lentoliikenteen harjoittajan oman henkilökunnan lakko, jonka ammattiyhdistys järjestää, asetuksen (EY) N:o 261/2004 ⁽¹⁾ 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu ”poikkeuksellinen olosuhde”?

Onko tällöin merkityksellistä, onko ennen lakkoa neuvoteltu työntekijöiden etujärjestön/etujärjestöjen kanssa?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Kanne 28.5.2020 – ACOMO ym. v. SRB

(Asia T-330/20)

(2020/C 279/54)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: ACOMO Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) ja 69 muuta kantajaa (edustajat: asianajajat T. Soames ja N. Chesaites sekä solicitor R. East)

Vastaaja: Yhteinen kriisintarkaisuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan yhteisen kriisintarkaisuneuvoston 17.3.2020 tekemän päätöksen SRB/EES/2020/52, jossa määritetään se, onko korvausta myönnettävä niille osakkeenomistajille ja velkojille, joiden suhteen Banco Popular Espanol S.A.:ta koskevat kriisintarkaisutoimet on toteutettu (riidanalainen päätös), 2 artiklan ja/tai
- kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 artiklan ja/tai
- kumoamaan riidanalaisen päätöksen 3 artiklan ja/tai
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen kokonaisuudessaan, ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalaiseen päätökseen ja erityisesti sen määrittämiseen, ettei korvausta myönnetä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014⁽¹⁾ 76 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti (2 artikla) velkojille (mukaan lukien kantajat), liittyy ilmeisiä arviointivirheitä ja oikeudellisia virheitä ja niillä loukataan siten kantajien omistusoikeutta. Kantajat väittävät erityisesti, että yhteinen kriisintarkaisuneuvosto teki ilmeisiä arviointivirheitä ja oikeudellisia virheitä perustaessaan riidanalaisen päätöksen Deloitte Réviseurs d'Entreprisesin (Deloitte) laatimaan arvostuskertomukseen (3 arvostusta koskeva kertomus) ja siitä tehtyyn riidanalaisen päätöksen liitteenä olevaan "selvennykseen", joissa todetaan, etteivät kantajat olisi saaneet takaisinperittyjä varoja, jos Banco Popular olisi asetettu tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn Espanjassa.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan yhteisen kriisintarkaisuneuvoston päätöksen antaa 3 arvostuksen tekeminen Deloitteen tehtäväksi liittyi ilmeisiä arviointivirheitä ja/tai oikeudellisia virheitä, koska Deloitte ei täyttänyt asetuksen (EU) N:o 806/2014 20 artiklan 16 kohdassa tarkoitettua riippumattomuutta koskevaa perusedellytystä.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan yhteinen kriisintarkaisuneuvosto siirsi sääntöjenvastaisesti asetukseen (EU) N:o 806/2014 perustuvan päätösvaltansa Deloitteille ja loukkasi periaatetta, joka on vahvistettu unionin oikeuskäytännössä merkittävässä asiassa 9/56 Meroni.⁽²⁾

⁽¹⁾ Yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisintarkaisua varten yhteisen kriisintarkaisumekanismin ja yhteisen kriisintarkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15.7.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014 (EUVL 2014, L 225, s. 1).

⁽²⁾ Tuomio 13.6.1958, Meroni v. korkea viranomainen, asia 9/56, EU:C:1958:7.

Kanne 27.5.2020 – KI v. eu-LISA**(Asia T-338/20)**

(2020/C 279/55)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset***Kantaja:* KI (edustajat: asianajajat L. Levi ja M. Vandenbussche)*Vastaaja:* Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen laaja-alaisten tietojärjestelmien operatiivisesta hallinnoinnista vastaava Euroopan unionin virasto (eu-LISA)**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 15.7.2019 tehdyn päätöksen siirtää kantaja toiseen virkaan,
- tarvittaessa kumoamaan 17.2.2020 tehdyn päätöksen, jolla hylättiin kantajan valitus,
- määräämään kantajalle aiheutuneesta aineettomasta vahingosta korvausta, jonka määräksi arvioidaan 10 000 euroa, ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu toimitusjohtajan 25.6.2019 tekemän päätöksen, joka vahvistettiin ja jota täydennettiin toimitusjohtajan 29.8.2019 tekemällä päätöksellä, lainvastaisuuteen siltä osin kuin päätös on oikeudenmukaista ja avointa ansioiden vertailua koskevien vaatimusten, syrjintäkiellon periaatteen, perusoikeuskirjan 41 artiklan ja yksikön edun vastainen.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että siirtopäätös on selvästi yksikön edun ja virkojen vastaavuutta koskevan periaatteen vastainen.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu kuulluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaamiseen, perusteluvollisuuden laiminlyöntiin ja perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkomiseen.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu huolellisuusvelvoitteen laiminlyöntiin, perusoikeuskirjan 31 artiklan 2 kohdan, henkilöstösääntöjen 1 e artiklan ja tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista annetun direktiivin 2003/88/EY rikkomiseen sekä syrjintäkiellon periaatteen loukkaamiseen.

Kanne 11.6.2020 – Net Technologies Finland v. REA**(Asia T-358/20)**

(2020/C 279/56)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset***Kantaja:* Net Technologies Finland Oy (Helsinki, Suomi) (edustajat: asianajajat S. Pappas ja N. Kyriazopoulou)*Vastaaja:* Tutkimuksen toimeenpanovirasto (REA)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että i) tutkimuksen toimeenpanovirasto on laiminlyönyt tutkimuksen, teknologisen kehittämisen ja demonstroinnin seitsemännen puiteohjelman puitteissa tehtyyn avustussopimukseen FP7-SEC-2012-312484 perustuvat sopimusvelvoitteensa, ii) 171 342,97 euron suuruisen summan palauttamista perusteettoman rahoitusosuuden johdosta koskevassa veloitussilmoituksessa nro 3242005872 ja 17 134,30 euron suuruisen summan palauttamista kiinteämääräisten korvausten johdosta koskevassa veloitussilmoituksessa nro 3242005825 esitetty vaatimus on perusteeton ja iii) vastaavat sisäisistä konsulteista aiheutuneet kustannukset ovat tukikelpoisia, ja
- velvoittamaan vastaajan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajalle tästä oikeudenkäyntimenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan REA on tulkinnut virheellisesti tukikelpoisia kustannuksia koskevia säännöksiä ja laiminlyönyt sopimusvelvoitteensa, kun se on antanut riidanalaiset veloitussilmoitukset, koska sisäisistä konsulteista aiheutuneet kustannukset täyttävät avustussopimuksessa vahvistetut tukikelpoisuuden edellytykset eikä niiden johdosta voida esittää mitään palautusvaatimuksia.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan REA ei ole pannut sopimusta täytäntöön lojaliteettiperiaatteen mukaisesti.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan REA on loukannut suhteellisuusperiaatetta.

Kanne 18.6.2020 – KN v. ETSK

(Asia T-377/20)

(2020/C 279/57)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: KN (edustajat: asianajajat M. Casado García-Hirschfeld ja M. Aboudi)

Vastaaja: Euroopan talous- ja sosiaalikomitea (ETSK)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan tämän kanteen tutkittavaksi
- kumoamaan 9.6.2020 päivätyn ja 17.6.2020 tiedoksi annetun riidanalaisen päätöksen
- määräämään henkisestä kärsimyksestä 200 000 euron korvauksen ja korvauksen aineellisesta vahingosta, jonka määräksi arvioidaan 50 000 euroa
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu menettelyllisten oikeuksien, perusoikeuksiin kuuluvien oikeuden hyvään hallintoon ja oikeuden tulla kuulluksi sekä suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu syyttömyysolettaman ja puolueettomuusperiaatteen loukkaamiseen.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu oikeusvarmuuden periaatteen, nulla poena sine lege -periaatteen ja taannehtivuuskiellon periaatteen loukkaamiseen.

- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu kurinpitomenettelyn ja tutkinta-aineiston luottamuksellisuuden periaatteen loukkaamiseen sekä luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta 23.10.2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1725 (EUVL 2018, L 295, s. 39) mukaisten suoja-toimien ilmeiseen rikkomiseen.

Kanne 16.6.2020 – OC (*) v. komissio

(Asia T-384/20)

(2020/C 279/58)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: OC (*) (edustaja: asianajaja V. Christianos)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- velvoittaa Euroopan komission maksamaan kantajalle miljoona satatuhatta euroa (1 100 000 EUR) korvauksena henkisestä kärsimyksestä, joka hänelle on tähän mennessä aiheutunut, ja
- velvoittaa Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja esittää kanteensa tueksi seuraavat perusteet.

- 1) Kantaja vaatii tällä kanteellaan SEUT 268 ja SEUT 340 artiklan toisen kohdan nojalla korvausta vahingosta, jonka hän väittää kärsineensä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) lainvastaisten toimintojen ja laiminlyöntien johdosta sen jälkeen, kun viimeksi mainittu julkaisi lehdistötiedotteen nro 13/2020, jossa se lainvastaisesti levitti kantajan henkilötietoja ja häntä koskevia virheellisiä tietoja.
- 2) Kantaja väittää, että koska OLAF a) julkaisi (suurelle yleisölle suunnatussa lehdistötiedotteessa) kantajan henkilötietoja ja b) levitti vääriä ja harhaanjohtavia tietoja kyseisessä lehdistötiedotteessa, se loukkasi selvästi normeja, joilla annetaan oikeuksia yksityisille.
- 3) OLAF rikkoi menettelyllään erityisesti asetuksen 2018/1725⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan a ja b alakohtaa, 5 ja 6 artiklaa ja 15 artiklan 3 kohtaa, asetuksen N:o 883/2013⁽²⁾ 10 artiklan 5 kohtaa ja 9 artiklan 1 kohtaa, sekä loukkasi syyttömyysolettaman periaatetta, kantajan oikeutta hyvään hallintoon ja suhteellisuusperiaatetta.

⁽¹⁾ Luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta 23.10.2018 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1725 (EUVL 2018, L 295, s. 39).

⁽²⁾ Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta 11.9.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013 (EUVL 2013, L 248, s. 1).

Kanne 23.6.2020 – KO v. komissio

(Asia T-389/20)

(2020/C 279/59)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset*Kantaja:* KO (edustaja: asianajajat S. Rodrigues ja A. Champetier)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 18.10.2019 annetun päätöksen, jolla PMO päätti olla myöntämättä kantajalle ulkomaankorvausta, ja tämän ohella tarvittaessa 20.3.2020 päivätyn päätöksen, jolla vastaaja hylkäsi kantajan henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla tekemän valituksen ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu henkilöstösääntöjen 69 artiklan ja henkilöstösääntöjen liitteen VII 4 artiklan 1 ja 2 kohdan rikkomiseen.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu hyvän hallinnon periaatteen ja huolenpitovelvollisuuden loukkaamiseen.

Kanne 17.6.2020 – Scandlines Danmark ja Scandlines Deutschland v. komissio

(Asia T-390/20)

(2020/C 279/60)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset*Kantajat:* Scandlines Danmark ApS (Kööpenhamina, Tanska), Scandlines Deutschland GmbH (Hampuri, Saksa) (edustaja: asianajaja L. Sandberg-Mørch)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Tanskan ja Saksan välisen Fehmarninsalmen kiinteän yhteyden suunnittelua ja rakentamista varten Femern A/S:n hyväksi Tanskan täytäntöönpanemasta valtiontuesta 20.3.2020 tehdyn Euroopan komission valtiotukipäätöksen SA.39078 – 2019/C (ex 2014/N)
- velvoittamaan komission maksamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jossa väitetään, että komissio on rikkonut SEUT 107 artiklan 1 kohdan ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/1589⁽¹⁾ 1 artiklan d ja e alakohtaa luokittelemalla i) kaikki rakennuslain mukaisesti myönnetty valtiontakuut ja valtionlainat yhdeksi ainoaksi ad hoc-tueksi ja ii) pääomasijoituksen ja kaikki rakennuslain mukaisesti myönnetty valtiontakuut ja valtionlainat toiseksi yhdeksi ainoaksi ad hoc-tueksi, koska valtionlainan ja valtiontakuun olisi pitänyt muodostaa erillinen ad hoc-tuki, joka ilmoitetaan erikseen komissiolle kun Femern A/S:n ja Tanskan viranomaisten välillä sovitaan kunkin valtionlainan ja valtiontakuun ehtoista.
- 2) Toinen kanneperuste, jossa väitetään, että komissio on rikkonut SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohtaa ja Euroopan yhteistä etua koskevista tärkeistä hankkeista annettua tiedoksiantoa⁽²⁾ tekemällä oikeudellisia virheitä ja ilmeisiä arviointivirheitä todetessaan tuen sisämarkkinoille soveltuvaksi. Tämä kanneperuste jakaantuu neljään osaan seuraavasti:
 - Ensimmäiseksi kantaja väittää komission katsoneen virheellisesti, että kiinteä yhteys on Euroopan edun mukaista.
 - Toiseksi se väittää, että komissio totesi virheellisesti, että tuki on tarpeen, koska tuella ei ollut kannustavaa vaikutusta eikä se täytä Euroopan yhteistä etua koskevista tärkeistä hankkeista annetussa tiedoksiannossa asetettuja vaihtoehtoisen skenaarion ja vaihtoehtoisten hankkeiden olemassaoloa koskevia vaatimuksia. Komissio nojautui siten riidanalaisessa päätöksessä virheellisesti virheelliseen alhaiseen sisäiseen tuotto prosenttiin laskiessaan sen hyvin lyhyen hankkeen kestoajan, eli 40 vuoden perusteella, joka ei vastaa infrastruktuurin todellista kestoaikaa eli sitä ajanjaksoa, jonka aikana Femern A/S pystyy taloudellisesti hyödyntämään kiinteää yhteyttä.
 - Kolmanneksi, että komissio katsoi virheellisesti, että apu on oikeasuhteinen, koska tukea ei ole rajoitettu ajallisesti. Komissio teki näin ollen useita ilmeisiä virheitä rahoitusvajetta koskevassa analyysissä. Komissio tukeutui virheellisesti edellä mainittuun hankkeen hyvin lyhyeen kestoaikaan, joka johti suurempaan kustannusten osuuteen kiinteästä yhteydestä saataviin tuloihin verrattuna. Komissio aliarvioi Femern A/S:n odottamat tulot ja yliarvioi odotetut kustannukset sisällyttämällä erityisesti toimintakustannukset rahoitusvajeen laskelmaan. Komissio päätyi vielä virheellisesti siihen, että tuen osuus koostuu Femern A/S:n Tanskan valtiolle maksamasta korkoprosentista, vaikka tuen osuus koostuu valtion lainojen kokonaismäärästä ja valtiontakuilla katettujen lainojen määrästä, koska kukaan yksityinen sijoittaja ei ollut halukas investoimaan hankkeeseen ilman merkittävää valtiontukea.
 - Neljänneksi komissio päätyi virheellisesti siihen, että tuesta ei aiheudu kilpailun kohtuutonta vääristymistä, koska tuki johtaa Femern A/S:n määräävän markkina-aseman syntymiseen kyseisillä markkinoilla, luo ylikapasiteettia ja mahdollistaa sen, että Femern A/S voi käyttää todelliset kustannukset alittavaa hinnoittelua. Komissio jätti vielä ottamatta huomioon sen, että tukea käytetään huonontamaan pääsyä käyttämään kantajan satamaa Saksassa. Komissio jätti toteamatta, että nämä kielteiset vaikutukset painavat kaikkia tuella aikaansaatuja myönteisiä vaikutuksia enemmän.

⁽¹⁾ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annettu neuvoston asetus (EU) 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9).

⁽²⁾ Euroopan yhteistä etua koskevia tärkeitä hankkeita edistävän valtiontuen sisämarkkinoille soveltuvuuden arviointiperusteista annettu komission tiedonanto (EUVL 2014, C 188, s. 4).

Kanne 17.6.2020 – Stena Line Scandinavia v. komissio

(Asia T-391/20)

(2020/C 279/61)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Stena Line Scandinavia AB (Göteborg, Ruotsi) (edustaja: asianajaja L. Sandberg-Mørch)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan komission 20.3.2020 antaman päätöksen, joka koskee Tanskan Femern A/S:lle maksamaa valtiontukea SA.39078 – 2019/C (ex 2014/N).
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 107 artiklan 1 kohdan ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/1589⁽¹⁾ 1 artiklan d ja e alakohdan rikkomiseen sillä perusteella, että komissio luokitteli (i) kaikki rakentamisesta annetun lain nojalla myönnetyt valtiontakaukset ja valtion myöntämät lainat yhdeksi ad hoc -tueksi ja (ii) suunnittelusta annetun lain nojalla annetun pääomasijoituksen ja kaikki sen nojalla myönnetyt valtiontakaukset ja valtion myöntämät lainat toiseksi yhdeksi ad hoc -tueksi, vaikka jokaista valtion myöntämää lainaa ja valtiontakausta on pidettävä erillisenä ad hoc -tukitoimenpiteenä, josta on tehtävä ilmoitus komissiolle silloin, kun Femern A/S ja Tanskan viranomaiset sopivat kunkin valtion myöntämän lainan ja valtiontakauksen ehtoista.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu komission tekemään SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohdan ja Euroopan yhteistä etua koskevia tärkeitä hankkeita edistävästä valtiontuesta annetun tiedonannon rikkomiseen⁽²⁾ sillä perusteella, että komissio teki oikeudellisia virheitä ja ilmeisiä arviointivirheitä katsoessaan, että tuki soveltuu sisämarkkinoille. Tämä kanneperuste jakautuu neljään alaperusteeseen:
 - ensiksi kantaja väittää, että komissio teki virheen katsoessaan, että Fixed Link on Euroopan edun mukainen.
 - toiseksi väitetään, että komissio teki virheen katsoessaan, että tuki on tarpeellinen koska tuella ei ole kannustavaa vaikutusta eikä se täytä Euroopan yhteistä etua koskevia tärkeitä hankkeita edistävästä valtiontuesta annetussa tiedonannossa asetettuja vaihtoehtoista skenaariota ja vaihtoehtoisten hankkeiden olemassaoloa koskevia vaatimuksia. Komissio teki riidanalaisessa päätöksessään virheen myös siinä, että se käytti virheellisenä matalaa sisäistä tuotto prosenttia, koska komissio laski sen hankkeen hyvin lyhyen 40 vuoden elinkaaren perusteella, mikä ei vastaa infrastruktuurin tosiasiallista elinkaarta eli ajanjaksoa, jonka kuluessa Femern A/S voi taloudellisesti hyödyntää Fixed Linkiä.
 - kolmanneksi kantaja väittää, että komissio teki virheen pitäessään tukea oikeasuhteisena, sillä tuella ei ole aikarajaa. Komissio teki myös useita ilmeisiä virheitä rahoitusvajeen arvioinnissa. Komissio käytti virheellisesti hankkeen hyvin lyhyttä elinkaarta, mistä seurasi, että kulujen osuus oli suurempi, kun sitä verrattiin Fixed Linkin toiminnasta saataviin tuloihin; komissio aliarvioi Femern A/S:n ennakoitua tulot ja yliarvioi ennakoitua kulut erityisesti siltä osin kuin se otti käyttökulut huomioon rahoitusvajeen laskennassa. Lopuksi komissio katsoi virheellisesti, että tukielementin muodosti Femern A/S:n Tanskan valtiolle maksama korko, vaikka sen takia, että yksityiset toimijat eivät olleet halukkaita sijoittamaan hankkeeseen ilman huomattavaa valtiontukea, tukielementin muodosti valtion myöntämien lainojen ja valtiontakausten kattamien lainasummien kokonaismäärä.
 - neljänneksi väitetään, että komissio teki virheen katsoessaan, että tuki ei väärin kilpailua kohtuuttomasti, koska tuen seurauksena Femern A/S saa määrävän markkina-aseman merkityksellisillä markkinoilla, syntyy ylikapasiteettia ja Femern A/S voi käyttää kustannuksia alhaisempaa hinnoittelua. Komissio jätti huomiotta, että nämä negatiiviset vaikutukset ovat suuremmat kuin tuen aikaansaamat mahdolliset positiiviset vaikutukset.

⁽¹⁾ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annettu neuvoston asetus (EU) 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9).

⁽²⁾ Euroopan yhteistä etua koskevia tärkeitä hankkeita edistävästä valtiontuen sisämarkkinoille soveltuvuuden arviointiperusteista annettu komission tiedonanto (EUVL 2014, C 188, s. 4).

Kanne 23.6.2020 – Polisario-rintama v. neuvosto

(Asia T-393/20)

(2020/C 279/62)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Saguia el-Hamran ja Río de Oron vapautuksen kansallinen rintama (Polisario-rintama) (edustaja: asianajaja G. Devers)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi,
- kumoamaan riidanalaisen päätöksen ja
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Marokon kuningaskunnan välisestä assosioinnista tehdyllä Euro-Välimeri-sopimuksella perustetussa assosiaatiokomiteassa Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta tietojen vaihtoon mainittua sopimusta muuttavan kirjeenvaihtona tehdyn sopimuksen vaikutusten arvioimiseksi 20.2.2020 tehdystä neuvoston päätöksestä (EU) 2020/462 (EUVL 2020, L 99, s. 13) nostamansa kanteen tueksi kantaja vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka perustuu siihen, että kyseisellä päätöksellä ei ole oikeudellista perustaa, koska päätös 2019/217 on lainvastainen. Tämä kanneperuste jakautuu kymmeneen osaan.

- 1) Kanneperusteiden ensimmäinen osa, jonka mukaan neuvostolla ei ollut toimivaltaa tehdä riidanalaisia päätöksiä, koska unionilla ja Marokon kuningaskunnalla ei ole toimivaltaa tehdä Länsi-Saharaa koskevaa kansainvälistä sopimusta Länsi-Saharan kansan, jota edustaa Polisario-rintama, puolesta.
- 2) Kanneperusteiden toinen osa, jonka mukaan velvollisuus tutkia perusoikeuksien ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden rikkomista koskeva kysymys on laiminlyöty, koska neuvosto ei tutkinut tätä kysymystä ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä.
- 3) Kanneperusteiden kolmas osa, jonka mukaan neuvosto laiminlöi velvollisuutensa panna täytäntöön unionin tuomioistuimen tuomiot, koska riidanalaisessa päätöksessä ei oteta huomioon 27.2.2018 annetun tuomion Western Sahara Campaign UK (C-266/16, EU:C:2018:118) perusteluja.
- 4) Kanneperusteiden neljäs osa, jonka mukaan unionin toimintaa kansainvälisellä tasolla ohjaavia periaatteita ja keskeisiä arvoja on loukattu
 - ensinnäkin sen perusteella, että päätöksessä 2019/217 kiistetään Länsi-Saharan kansan olemassaolo korvaamalla se ilmaisulla ”asianomainen väestö”, mikä on vastoin kansan oikeutta kansallisen yhtenäisyyteen,
 - toiseksi sen perusteella, että päätöksen 2019/217 nojalla tehtiin kansainvälinen sopimus, jossa määrätään Länsi-Saharan kansan luonnonvarojen käytöstä ilman sen suostumusta, mikä on vastoin kansojen oikeutta käyttää vapaasti luonnonvarojaan,
 - kolmanneksi sen perusteella, että päätöksen 2019/217 nojalla tehtiin miehitettyä Länsi-Saharaa koskeva kansainvälinen sopimus Marokon kuningaskunnan kanssa tämän harjoittaman alueeseen liittyvän pakkoliittämisen politiikan yhteydessä ja perusoikeuksia loukattiin systemaattisesti, jotta kyseistä politiikkaa voitiin jatkaa.
- 5) Kanneperusteiden viides osa, jonka mukaan luottamuksensuojan periaatetta on loukattu, koska riidanalainen päätös on vastoin unionin julistuksia, joissa on toistuvasti korostettu tarvetta noudattaa itsemääräämisoikeuden periaatetta ja sopimusten suhteellisen vaikutuksen periaatetta.

- 6) Kanneperusteen kuudes osa, jonka mukaan suhteellisuusperiaatetta on sovellettu virheellisesti, koska ottaen huomioon Länsi-Saharan oma ja erillinen asema, itsemääräämisoikeuden loukkaamattomuus ja Länsi-Saharan kansan kolmannen osapuolen asema, neuvoston tehtävänä ei ole arvioida sellaisten etuuksien, joista aiheutuu luonnonvarojen ja erityisesti pohjavesivarantojen laajamittaisen käytön kaltaisia haittoja, myöntämisestä kyseisen alueen taloudelle väitetyt koituvien hyötyjen oikeasuhteisuutta.
- 7) Kanneperusteen seitsemäs osa, jonka mukaan itsemääräämisoikeutta on loukattu
- ensinnäkin sen perusteella, että päätöksessä 2019/217 ja sen nojalla tehdyssä sopimuksessa kiistetään Länsi-Saharan kansan kansallinen yhtenäisyys itsemääräämisoikeuden subjektina käyttämällä ilmaisua ”asianomainen väestö”,
 - toiseksi sen perusteella, että päätöksessä 2019/217 kiistetään lähtökohtaisesti Länsi-Saharan kansan suvereeni oikeus luonnonvaroihin ja riistetään sen omat ehtodot, koska päätöksen nojalla tehdyssä muutossopimuksessa määrätään luonnonvarojen, joiden katsotaan olevan peräisin Marokosta, viennistä unioniin,
 - kolmanneksi – siltä osin kuin on kyse itsemääräämisoikeuden alueellisesta ulottuvuudesta – sen perusteella, että päätöksen 2019/217 nojalla tehtiin Länsi-Saharan Marokon miehittämää aluetta koskeva kansainvälinen sopimus Marokon kuningaskunnan kanssa ja kyseisellä päätöksellä loukataan siten Länsi-Saharan kansan kansallisen alueen alueellista koskemattomuutta, koska päätöksessä kiistetään kyseisen alueen oma ja erillinen asema ja vahvistetaan lainvastainen jako marokkolaisella ”muurilla”. Päätöksen 2019/217 nojalla tehdyn sopimuksen mukaan Länsi-Saharasta olevat tavarat ovat peräisin Marokosta, joten sopimus rikkoo Länsi-Saharan omaa ja erillistä asemaa, koska sen seurauksena kyseisten tavaroiden todellinen alkuperämaa salataan.
- 8) Kanneperusteen kahdeksas osa, jonka mukaan sopimusten suhteellisen vaikutuksen periaatetta on loukattu, koska käyttämällä ilmaisua ”asianomainen väestö” päätöksessä 2019/217 ja sen nojalla tehdyssä sopimuksessa kiistetään Polisario-rintaman edustaman Länsi-Saharan kansan olemassaolo kolmantena osapuolena unionin ja Marokon välisissä suhteissa ja asetetaan sille sen kansallista aluetta ja luonnonvaroja koskevia kansainvälisiä velvoitteita ilman sen suostumusta.
- 9) Kanneperusteen yhdeksäs osa, jonka mukaan kansainvälistä humanitaarista oikeutta ja kansainvälistä rikosoikeutta on rikottu
- ensinnäkin sen perusteella, että päätöksen 2019/217 nojalla tehtiin Länsi-Saharaa koskeva kansainvälinen sopimus, vaikka Marokon miehityshallinnolta puuttuu *jus tractatus* kyseisen alueen osalta eikä se saa hyödyntää alueen luonnonvaroja,
 - toiseksi sen perusteella, että käyttämällä päätöksessä 2019/217 ja sen nojalla tehdyssä sopimuksessa ilmaisua ”asianomainen väestö”, minkä johdosta niiden soveltamisala käsittää miehitetyn Länsi-Saharan alueella olevat marokkolaiset uudisasukkaat, kyseisessä päätöksessä ja sopimuksessa hyväksytään ja vahvistetaan Marokon kuningaskunnan toteuttama väestön siirtäminen, mikä merkitsee neljännen Geneven yleissopimuksen 49 artiklan 6 kohdan ja Kansainvälisen rikostuomioistuimen perussäännön 8 artiklan 2 kohdan b alakohdan viii alakohdan vakavaa rikkomista,
 - kolmanneksi sen perusteella, että myöntämällä Länsi-Saharasta peräisin oleville ”marokkolaisille” tavaroille tullietuuksia päätöksellä 2019/217 kannustetaan marokkolaisia uudisasukkaita jäämään pysyvästi miehitetyle alueelle, jotta ne voisivat hyötyä muutossopimuksella luoduista etuuksista, mikä merkitsee edellä mainittujen määräysten vakavaa rikkomista.
- 10) Kanneperusteen kymmenes osa, jonka mukaan kansainvälistä vastuuta koskevan oikeuden mukaisia unionin velvoitteita on rikottu sen perusteella, että päätöksen 2019/217 nojalla tehtiin Länsi-Saharaa koskeva kansainvälinen sopimus Marokon kuningaskunnan kanssa ja kyseisessä päätöksessä vahvistetaan siten Marokon miehityshallinnon vakavat kansainvälisen oikeuden loukkaukset suhteessa Länsi-Saharan kansaan ja päätös edesauttaa näiden loukkausten johdosta syntyneen tilanteen jatkumista.

Kanne 26.6.2020 – Allergan Holdings France v. EUIPO – Dermavita Company (JUVEDERM)**(Asia T-397/20)**

(2020/C 279/63)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet*Kantaja:* Allergan Holdings France SAS (Courbevoie, Ranska) (edustajat: J. Day, Solicitor ja asianajaja T. de Haan)*Vastaaja:* Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)*Muu osapuoli valituslautakunnassa:* Dermavita Company SARL (Beirut, Libanon)**Menettely EUIPO:ssa***Riidanalaisen tavaramerkin haltija:* Kantaja*Riidanalainen tavaramerkki:* EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki JUVEDERM – EU-tavaramerkki nro 2 196 822*EUIPO:ssa käyty menettely:* Menettämismenettely*Riidanalainen päätös:* EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 14.4.2020 asiassa R 877/2019-4 tekemä päätös**Vaatimukset**

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen päätösoosan 3 ja 4 kohdan siltä osin kuin niissä hylätään kantajan valitus sen EU-tavaramerkin rekisteröinnin nro 2 196 822 JUVEDERM, joka kattaa ”ihosiirännäiset”, kumoamista vastaan ja veloitetaan kantaja vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan
- velvoittaa EUIPO:n ja Dermavita Company Ltd:n vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut mukaan lukien kantajalle neljännen valituslautakunnan käsittelyssä aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 58 artiklan 1 kohdan a alakohdan rikkominen
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 64 artiklan 5 kohdan rikkominen.

Kanne 19.6.2020 – Wuxi Suntech Power v. komissio**(Asia T-403/20)**

(2020/C 279/64)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset*Kantaja:* Wuxi Suntech Power Co. Ltd (Wuxi, Kiina) (edustajat: asianajajat Y. Melin ja B. Vigneron)*Vastaaja:* Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Wuxi Suntech Power Co. Ltd:n laatimien, täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2017/1570 kumottua sitoumusta rikkoneiden laskujen mitätöinnistä 25.3.2020 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2020/444,
- velvoittamaan komission ja mahdolliset väliintulijat, jotka voivat tukea komissiota menettelyssä, korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen asian tosiseikkojen arvioinnissa ja polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8.6.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 8 artiklan sekä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8.6.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1037 13 artiklan ja erityisesti kyseisten artiklojen 9 kohdan rikkomiseen, koska komissio katsoi, että kantaja oli rikkonut komission ja CCCME:n muun muassa kantajan puolesta sopimia sitoumusehtoja. Kantaja noudatti sitoumusta ilmoittamalla Suntech Europe Francen, Suntech Power Italy Co., Srl:n ja Suntech Power Deutschland GmbH:n suorittamiin jälleenmyynteihin liittyvistä laskuista ensimmäiselle riippumattomalle asiakkaalle unionissa siihen saakka, kunnes se ei enää ollut etuyhteydessä kyseisiin yrityksiin. Kantaja noudatti sitoumusta myös ilmoittamalla komissiolle ajoissa sen osakkeenomistuksessa yritysjärjestelyn seurauksena tapahtuneesta muutoksesta, jonka jälkeen kantaja ei enää ollut sidoksissa edellä mainittuihin yrityksiin.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu siihen, että vaikka kantaja olisi rikkonut sitoumusta, vaikka näin ei ole, komissio menetteli lainvastaisesti toteamalla, etteivät asianomaiset laskut ole päteviä, ja kantamalla niistä tulleja, koska valtuudet, joihin se vetoaa, eivät ole enää voimassa. Tämä johtuu väitetysti siitä, että täytäntöönpanoasetusten (EU) N:o 1238/2013 ja (EU) N:o 1239/2013 voimassaolo päättyi 7.12.2015. Täytäntöönpanoasetusten (EU) 2017/367 ja (EU) 2017/366 voimassaolo päättyi vastaavasti 3.9.2018.
- 3) Kolmas kanneperuste perustuu lainvastaisuusväitteeseen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuontia koskevan lopullisen polkumyynnitullin käyttöön otosta ja tässä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 2.12.2013 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1238/2013 3 artiklan 2 kohdasta, lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuonnissa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun ja 11 artiklan 3 kohdan mukaisen osittaisen välivaiheen tarkastelun jälkeen 1.3.2017 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/367 2 artiklan 2 kohdasta, Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuonnissa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1037 18 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun ja 19 artiklan 3 kohdan mukaisen osittaisen välivaiheen tarkastelun jälkeen 1.3.2017 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/366 2 artiklan 2 kohdasta, joilla annetaan komissiolle valtuudet todeta, etteivät sitoumuslaskut ole päteviä, ja määrätä tulli kantamaan tullit aiemmin tapahtuneesta ja vapaaseen liikkeeseen luovutetusta tuonnista.

Kanne 2.7.2020 – KR v. komissio

(Asia T-408/20)

(2020/C 279/65)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset*Kantaja:* KR (edustajat: asianajajat S. Orlandi ja T. Martin)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 25.10.2019 tehdyn päätöksen, jonka mukaan kantajan lapsen ei enää katsota olevan kantajan huollettavana henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 2 artiklassa tarkoitetulla tavalla, ja
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka perustuu siihen, että komissio ei ole ottanut huomioon yhtäältä Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 2 artiklan mukaista lapsen käsitettä eikä toisaalta unionin hallintopäälliköiden kollegion päätöstä nro 223/04, sellaisena kuin se on tarkistettuna 30.1.2013.

Kanne 3.7.2020 – KS v. Frontex

(Asia T-409/20)

(2020/C 279/66)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset*Kantaja:* KS (edustaja: asianajaja N. de Montigny)*Vastaaja:* Euroopan raja- ja merivartiovirasto (Frontex)**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 30.8.2019 tehdyn irtisanomispäätöksen ja tarvittaessa 23.3.2020 tehdyn nimenomaisen päätöksen valituksen hylkäämisestä,
- kumoamaan 13.2.2020 tehdyn päätöksen avustamispyynnön ja korvausvaatimuksen hylkäämisestä,
- velvoittamaan vastaajan maksamaan korvausta sopimussuhteen ulkopuolisesta vastuusta 250 000 euroa,
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kuuteen kanneperusteeseen sopimussuhteisen toimihenkilön sopimuksen irtisanomisen osalta.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu perustelujen puuttumiseen ja kuulluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaamiseen.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 21 a artiklan 3 kohdassa ja 22 a artiklan 3 kohdassa säädetyn ”ilmiantajan” aseman loukkaamiseen.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu menettelyn väärinkäyttöön.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan oikeuden, erityisesti puolustautumisoikeuksien, ja syyttömyysolettaman loukkaamiseen, huolellisuusvelvoitteen ja puolueettomuutta, neutraaliutta ja objektiivisuutta koskevan velvollisuuden laiminlyöntiin, siihen, ettei tutkimusta suoritettu siitä, oliko luottamuksen menettämiselle tosiasiaa ne syyt, joihin vedottiin, ja olivatko ne perusteltuja, ja toimihenkilöiden väliseen yhdenvertaisuuteen.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen.
- 6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu avustamis- ja huolenpitovelvollisuuden laiminlyöntiin sekä hyvän hallinnon periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen avustamispyynnön hylkäämistä koskevan päätöksen osalta.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu perustelujen puuttumiseen ja kuulluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaamiseen.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu henkilöstösääntöjen 21 a artiklan 3 kohdassa ja 22 a artiklan 3 kohdassa säädetyn ”ilmiantajan” aseman loukkaamiseen.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen korvausvaatimuksen hylkäämistä koskevan päätöksen osalta.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu henkilöstösääntöjen 26 artiklan ja luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta 23.10.2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1725 (EUVL 2018, L 295, s. 39) rikkomiseen.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu huolenpitovelvollisuuden laiminlyöntiin ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen siltä osin kuin on kyse toimihenkilöiden työhyvinvoinnista ja työoloista.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu henkilöstösääntöjen 21 a artiklan 3 kohdan ja 22 a artiklan 3 kohdan rikkomiseen, avustamis- ja huolenpitovelvollisuuden laiminlyöntiin sekä hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen.

Kanne 3.7.2020 – Esteves Lopes Granja v. EUIPO – Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (PORTWOW GIN)**(Asia T-417/20)**

(2020/C 279/67)

*Kannekirjelmän kieli: portugali***Asianosaiset ja muu osapuoli**

Kantaja: Joaquim José Esteves Lopes Granja (Vila Nova de Gaia, Portugali) (edustaja: asianajaja O. Santos Costa)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP (Peso da Régua, Portugali)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus sanamerkin PORTWO GIN rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Rekisteröintihakemus nro 16 308 462

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 21.4.2020 asiassa R 993/2019-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n ja Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperuste

Maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 (EUVL 2013, L 347, s. 671) 103 artiklan 2 kohdan a alakohdan ii alakohdan rikkominen.

Kanne 7.7.2020 – Git Lab v. EUIPO – Gitlab (GitLab)

(Asia T-418/20)

(2020/C 279/68)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: GitLab BV (Utrecht, Alankomaat) (edustaja: asianajaja A. Lorente Berges)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Gitlab OÜ (Tallinna, Viro)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU- tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki GitLab – EU-tavaramerkki nro 13 751 169

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 5.5.2020 asiassa R 2001/2019-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan a alakohtaa on rikottu.
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 7.7.2020 – Deutsche Kreditbank v. SRB**(Asia T-419/20)**

(2020/C 279/69)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset*Kantaja:* Deutsche Kreditbank AG (Berliini, Saksa) (edustajat: asianajajat H. Berger ja K. Helle)*Vastaaja:* yhteinen kriisinratkaisuneuvosto (SRB)**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan yhteiseen kriisinratkaisurahastoon suoritettavien vuoden 2020 ennakkollisten vakausmaksujen laskemisesta 15.4.2020 annetun vastaajan päätöksen (viite: SRB/ESF/2020/24) liitteineen siltä osin kuin riitautettu päätös ja liitteet I ja II koskevat kantajan maksuosuutta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhdeksään kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisilta osiltaan samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-405/20, DZ Hyp v. SRB, esitetty ensimmäinen, toinen, kolmas, neljäs, seitsemäs, kahdeksas, yhdeksäs, kymmenes ja yhdestoista kanneperuste.

Kanne 8.7.2020 – Portigon v. SRB**(Asia T-424/20)**

(2020/C 279/70)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset*Kantaja:* Portigon AG (Düsseldorf, Saksa) (edustajat: asianajajat D. Bliesener, V. Jungkind ja F. Geber)*Vastaaja:* yhteinen kriisinratkaisuneuvosto (SRB)**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan yhteiseen kriisinratkaisurahastoon suoritettavien vuoden 2020 ennakkollisten vakausmaksujen laskemisesta 15.4.2020 annetun vastaajan päätöksen (viite: SRB/ESF/2020/24) kantajaa koskevilta osin

- lykkäämään asian käsittelyä unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan c ja d alakohdan nojalla siihen saakka, kunnes asioissa T-420/17, T-413/18, T-481/19 ja T-339/20 on annettu lopullinen ratkaisu tai niiden käsittely on muutoin päätetty
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteen tueksi vedotaan seitsemään perusteeseen, jotka ovat pääasiallisesti samoja tai samankaltaisia kuin ensimmäinen, toinen, kolmas, viides, kuudes, seitsemäs ja kahdeksas peruste, joihin on vedottu asiassa T-339/20, Portigon v. SRB.

Kanne 8.7.2020 – Techniplan v. komissio

(Asia T-426/20)

(2020/C 279/71)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Techniplan Srl (Rooma, Italia) (edustajat: asianajajat R. Giuffrida ja A. Bonavita)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että Euroopan komissio on rikkonut SEUT 263 artiklaa, kun se on sellaista toimen antamisen osalta, joka vaikuttaa suoraan ja erikseen, tässä tapauksessa Techniplaniin, vahvistettujen olennaisten muotomääräysten vastaisesti jättänyt ottamatta huomioon kirjeen, jolla riitautettiin ennakoilmoituskirje, ja SEUT 265 artiklan mukaisen nimenomaisen kehotuksen ratkaisun tekemiseen, ja
- velvoittamaan maksamaan vahingonkorvauksena tietyn summan kultakin päivältä, jolla täytäntöönpano viivästyy, ja korvaamaan kulut ja oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämä kanne koskee 28.5.2020 tehtyä päätöstä ja siihen liittyvää Techniplan s.r.l:lle osoitettua veloitussilmoitusta, jossa vaadittiin maksamaan 107 505,66 euron suuruinen summa hankkeen FED/2011/261-985 osalta.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi oikeusvarmuuden ja avoimuuden periaatteiden loukkaamiseen sekä olennaisten muotomääräysten rikkomiseen. Se väittää tältä osin seuraavaa:

- yksityisen yhtiön laatimassa lopullisessa tarkastuskertomuksessa osoitettiin, että töiden toteuttamiseen liittyi joukko väitetyjä poikkeavuuksia ja sääntöjenvastaisuuksia, jotka kantajayhtiö on kuitenkin riitauttanut kohta kohdalta siltä osin kuin se on osoittanut joitakin kyseessä olevaan tarkastuskertomukseen sisältyviä vakavia virheitä
- kantajayhtiö on toimittanut kaikkien hankkeessa mukana olleiden asiantuntijoiden lausunnot, jotka on esitetty kongolaisessa tuomioistuimessa ja jotka osoittavat, että nämä ovat todellakin olleet töiden toteutuspaikalla
- asiantuntijat on otettu palvelukseen sääntöjenmukaisesti ja Techniplan on käyttänyt heitä sääntöjenmukaisesti sopimuksessa määrättyjen töiden toteuttamiseen
- sopimussuhdetta on päätetty olla jatkamatta kantajayhtiön kanssa ilman mitään perusteluja
- maksut on jäädytetty ilman mitään nimenomaista perustelua.

Kanne 8.7.2020 – Max Heinr.Sutor v. SRB

(Asia T-427/20)

(2020/C 279/72)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Max Heinr.Sutor OHG (Hampuri, Saksa) (edustajat: asianajajat A. Glos, H. Nemeček ja T. Kreft)

Vastaaja: Yhteinen kriisintarkkailuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa yhteisen kriisintarkkailuneuvoston yhteiseen kriisintarkkailurahastoon vuodelta 2020 maksettavan ennakkollisen vakausmaksun vahvistamisesta 15.4.2020 tekemän päätöksen (asianro SRB/ES/2020/24 – 1405146-2020-JB) siltä osin kuin se koskee kantajaa;
- velvoittaa SRB:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja esittää kanteensa tueksi seuraavat kanneperusteet.

- 1) Ensimmäisen kanneperusteen mukaan komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/63⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohdan e alakohtaa on rikottu, koska kantajan asiakkaidensa lukuun hallinnoimia asiakasvaroja ei jätetty yhteiseen kriisintarkkailurahastoon vuodelta 2020 suoritettavan ennakkollisen vakausmaksun määrittämisen ulkopuolelle.
- 2) Toisen kanneperusteen mukaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014⁽²⁾ 70 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan b alakohtaa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU⁽³⁾ 103 artiklan 7 kohtaa on rikottu, koska päätöksellä loukataan suhteellisuusperiaatetta siten, että siinä vahvistetaan yksin kantajan taseessa esitettyjen – riskittömien – varainhoitoon liittyvien velkojen perusteella maksu 200-kertaiseksi.
- 3) Kolmannen kanneperusteen mukaan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on loukattu, koska päätöksessä kohdellaan kantajaa eri tavalla kuin luottolaitoksia, joiden osalta kansallisessa tilinpäätösstandardissa ei edellytetä varainhoitoon liittyvien velkojen ilmoittamista tai jotka käsittelevät niitä IFRS:n mukaisesti, samoin kuin sijoituspalveluyrityksiä, jotka hallinnoivat asiakasvaroja, eikä tälle erilaiselle kohtelulle ole objektiivista perustetta.
- 4) Neljännen kanneperusteen mukaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 16 artiklaa on rikottu, koska päätöksellä puututaan elinkeinovapauteen, sillä riskittömien varainhoitoon liittyvien velkojen ottaminen mukaan määrittämisperusteeseen johti siihen, että kantajan maksu vuodelta 2020 nousi 200-kertaiseksi, eikä tällainen puuttuminen ollut oikeutettua.
- 5) Viidennen kanneperusteen mukaan SEUT 49 artiklaa ja SEUT 54 artiklaa on rikottu, koska päätöksellä rajoitetaan kantajan elinkeinovapautta jäsenvaltiossa, jossa sen päätoimipaikka sijaitsee. Tämä rajoitus ei ole oikeasuhteinen ja sillä syrjitään kantajaa muissa jäsenvaltioissa sijaitseviin luottolaitoksiin nähden.
- 6) Kuudennen kanneperusteen mukaan perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohtaa ja 2 artiklan a alakohtaa on rikottu, koska kantajaa ei kuultu ennen kuin päätös hyväksyttiin vastaajan johdon istunnossa.
- 7) Seitsemännen kanneperusteen mukaan perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohtaa ja 2 kohdan c alakohtaa ja SEUT 296 artiklan 2 kohtaa on rikottu, koska päätös ei täytä eurooppalaisten viranomaisten antamien toimien perusteluvollisuutta koskevia vaatimuksia.
- 8) Kahdeksannen kanneperusteen (toissijainen kanneperuste) mukaan delegoidun asetuksen 14 artiklan 2 kohdan ja 3 artiklan 11 kohdan mukaisen määrittämisperusteen oikeudellinen perusta on mitätön sen vuoksi, että sillä loukataan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, koska luottolaitoksia, joiden on kansallisen tilinpäätösstandardinsa mukaisesti ilmoitettava varainhoitoon liittyvät velat taseen vastattavaa-puolella, kohdellaan muihin luottolaitoksiin nähden, joiden kansallisessa tilinpäätösstandardissa ei edellytetä varainhoitoon liittyvien velkojen ilmoittamista tai jotka käsittelevät niitä IFRS:n mukaisesti, eri tavalla eikä tämä ole objektiivisesti perusteltua.

- 9) Yhdeksännen kanneperusteen (toissijainen kanneperuste) mukaan delegoidun asetuksen 14 artiklan 2 kohdan ja 3 artiklan 1 kohdan mukaisen määrittämisperusteen oikeudellinen perusta on mitätön sen vuoksi, että perusoikeuskirjan 16 artiklaa on rikottu koska päätöksellä puututaan oikeudettomasti elinkeinovapauteen.
- 10) Kymmenennen kanneperusteen (toissijainen kanneperuste) mukaan delegoidun asetuksen 14 artiklan 2 kohdan ja 3 artiklan 1 kohdan mukaisen määrittämisperusteen oikeudellinen perusta on mitätön SEUT 49 ja SEUT 54 artiklan rikkomisen vuoksi, koska sillä loukataan sijoittautumisvapautta.

- (¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta 21.10.2014 annettu komission delegoitu asetus (EU) 2015/63 (EUVL 2015, L 11, s. 44).
- (²) Yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismiin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15.7.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EUVL 2014, L 225, s. 1).
- (³) Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (EUVL 2014, L 173, s. 190).

Kanne 8.7.2020 – Deutsche Hypothekbank v. SRB

(Asia T-428/20)

(2020/C 279/73)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Deutsche Hypothekbank AG (Hannover, Saksa) (edustajat: asianajajat D. Flore ja J. Seitz)

Vastaaja: Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan vastaajan 15.4.2020 tekemän päätöksen (SRB/ES/2020/24) kriisinratkaisurahastoon etukäteen suoritettavista vuoden 2020 rahoitusosuuksista liitteinen ja laskentaperusteinen siltä osin kuin niillä on merkitystä kantajan kannalta ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste: Kuulluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaaminen
 - Vastaaja on jättänyt kuulematta kantajaa ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä ja rikkonut siten Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 41 artiklan 1 kohtaa ja 2 kohdan a alakohtaa
- 2) Toinen kanneperuste: Menettelysääntöjen noudattamatta jättäminen
 - Riidanalaisista päätöstyypistä annettaessa on jätetty noudattamatta perusoikeuskirjan 41 artiklasta, SEUT 298 artiklasta, yleisistä oikeusperiaatteista ja vastaajan työjärjestyksestä seuraavia yleisiä menettelyvaatimuksia.

- 3) Kolmas kanneperuste: Riidanalaisen päätöksen puutteellinen perustelevuus
 - Riidanalainen päätös ei sisällä riittäviä perusteluja; erityisesti siitä puuttuvat nyt käsiteltävää asiaa koskevat perustelut eikä siinä ole esitetty olennaisia perusteluja suhteellisuuden ja harkinnan osalta.
 - Vuotuisen rahoitusosuuden laskenta ei ole ymmärrettävä.
- 4) Neljäs kanneperuste: Tehokasta oikeussuojaa koskevan perusoikeuden (perusoikeuskirjan 47 artiklan 1 kohta) loukkaaminen siksi, että riidanalaisesta päätöstä ei voida saattaa uudelleen tarkasteltavaksi
 - Kantajan on huomattavasti vaikeampaa saattaa riidanalainen päätös tuomioistuimen tutkittavaksi, koska sen perustelut ovat puutteellisia.
 - Vastaaja loukkaa tältä osin erityisesti kontradiktorisen menettelyn periaatetta, jonka mukaan osapuolten on voitava käsitellä kontradiktorisesti sekä niitä tosiseikkoja että myös oikeudellisia seikkoja, jotka ovat menettelyn lopputuloksen kannalta ratkaisevia.
- 5) Viides kanneperuste: IPS (Institutional Protection Scheme)-indikaattorin käyttämisellä komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/63 (1) loukataan ylemmänasteista oikeussääntöä
 - Komissiolla ei ole delegoidun asetuksen (EU) 2015/63, joka on SEUT 290 artiklassa tarkoitettu delegoitu säädös, antamisen yhteydessä ollenkaan arviointivaraa, joka johtaisi tuomioistuimen suorittamaan rajoitettuun valvontaan. Sama pätee vastaajan suorittamaan delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 soveltamiseen
 - IPS-indikaattorin soveltamisessa ei ollut ymmärretty oikein sen merkitystä, että kantaja on jäsenenä Sparkassen-Finanzgruppen laitosten suojajärjestelmässä.
 - Delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 6 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan mukaan vastaajan olisi pitänyt ottaa huomioon myös kyseisen laitoksen kriisintarkoituksiin joutumisen ja siten siitä seuraavan yhteisen kriisintarkoituksien vähäinen todennäköisyys sekä suhteellisuusperiaate.
- 6) Kuudes kanneperuste: Johdannaisia koskevan kokonaisvastuuposition huomioonottamisella riski-indikaattorin ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet” yhteydessä rikotaan ylemmänasteista oikeussääntöä
 - Vastaajan olisi pitänyt riskiprofiiliin nojautumista koskevan velvollisuuden mukaisesti ottaa johdannaisia koskevan kokonaisvastuuposition delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 6 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan ja 7 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan nojalla tehtävän huomioonottamisen yhteydessä huomioon, että kantajan tapauksessa kaikki johdannaiset on jätetty kaupankäynnin ulkopuolelle ja ne palvelevat yksinomaan vakuustarkoituksia.
- 7) Seitsemäs kanneperuste: Riskikorjauksen kertoimen soveltamisella rikotaan ylemmänasteista oikeussääntöä
 - Vastaajan olisi pitänyt riskikorjauksen kerrointa vahvistaessaan ottaa huomioon kantajan riskin ottamista karttava liiketoimintamalli hypoteekkipankkina, jolla ei ole kaupankäyntitoimintoja ja sen kaatumisen vähäinen todennäköisyys riskiprofiiliin nojautumista koskevan velvollisuuden ja perusoikeuskirjan 16 artiklassa vahvistetun elinkeinovapautta koskevan perusoikeuden mukaisesti.
- 8) Kahdeksas kanneperuste (toissijaisesti): Delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toisella alakohdalla rikotaan ylemmänasteista oikeussääntöä
 - Koska delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa säädetään IPS-indikaattorin suhteuttamisesta, tällä säännöksellä loukataan perusoikeuskirjan 20 artiklan yhdenvertaisuutta koskevaa yleisperiaatetta ja suhteellisuusperiaatetta, koska laitoksia, jotka kuuluvat samaan laitosten suojajärjestelmään ja joiden kaatumistodennäköisyys on näin ollen sama, voidaan kohdella eri tavalla.
- 9) Yhdeksäs kanneperuste: Delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 liitteessä I olevan vaiheen 1 mukaisella ”Pankkien välisten talletusten” määritelmällä rikotaan ylemmänasteista oikeussääntöä
 - Delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 liitteessä I olevan vaiheen 1 mukainen ”Pankkien välisten talletusten” määritelmä on lainvastainen, koska sen kautta myös riskineutraalit arvopaperit, kuten nimellä varustetut Pfandbrief-lainat (Namenspfandbriefe) sisällytetään riskiä nostavina riski-indikaattorin ”Pankkien väliset luotot ja talletukset” laskelmaan.

10) Kymmenes kanneperuste: Delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 liitteessä I olevassa vaiheessa 2 vahvistetulla luokkiin jakamisella rikotaan ylemmänasteista oikeussääntöä

- Delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 liitteessä I olevassa vaiheessa 2 vahvistettu luokkiin jakaminen on lainvastainen, koska luokkia on lukumääräisesti vähän ja koska jokaisessa luokassa on oltava sama lukumäärä laitoksia, kulloisenkin laitoksen, kuten esimerkiksi kantajan, riskiprofilia ei ole mahdollista ottaa huomioon riittävän eriytettyllä tavalla.

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta 21.10.2014 annettu komission delegoitu asetus (EU) 2015/63 (EUVL 2015, L 11, s. 44).

Kanne 8.7.2020 – Sedus Stoll v. EUIPO – Kappes (Sedus ergo+)

(Asia T-429/20)

(2020/C 279/74)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Sedus Stoll AG (Dogern, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Goldmann ja J. Thomsen)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Wolfgang Kappes (Bochum, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus EU-sanamerkiksi Sedus ergo+ – Rekisteröintihakemus nro 144 074 98

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 12.3.2020 asiassa R 1303/2019-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoo riidanalaisen päätöksen
- hylkää valituksen väiteosaston asiassa nro B 2 618 984 tekemästä päätöksestä ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan asian käsittelystä unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja velvoittaa mahdollisen väliintulijan (Wolfgang Kappes) korvaamaan valitusmenettelystä EUIPOssa aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 9.7.2020 – KV v. komissio

(Asia T-430/20)

(2020/C 279/75)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: KV (edustaja: asianajaja M. Velardo)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan seuraavat toimet:

- 23.5.2019 tehty päätös, jolla kantaja suljetaan pois kilpailusta EPSO/AD/371/19 työkokemuksen puuttumisen vuoksi
- 19.9.2019 tehty päätös, jolla hylätään pyyntö tarkastella uudelleen päätöstä sulkea kantaja pois kilpailusta EPSO/AD/371/19
- 31.3.2020 tehty päätös, jolla hylätään henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla tehty hallinnollinen valitus

Kantaja vaatii lisäksi, että komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu asiassa tehtyyn ilmeiseen arviointivirheeseen siltä osin kuin kantajalla viestinnän alalla olevaa työkokemusta, jota on kolme vuotta, ei ole otettu huomioon.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu kilpailuilmoitukseen rikkomiseen siltä osin kuin kilpailun valintalautakunta on laatinut hakijoiden arviointiperusteet, jotka eivät ole kilpailuilmoituksen mukaisia ja joissa edellytetään etenkin erityistä työkokemusta viestinnän alalla.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisuusperiaatteen loukkaamiseen siltä osin kuin valintalautakunta ei ole arvioidessaan hakijoita kilpailuilmoituksessa vahvistetuista perusteista poikkeavin perustein varmistanut objektiivisuuden ja puolueettomuuden noudattamista tutkittaessa hakijoiden työkokemusta.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu perusteluvollisuuden noudattamatta jättämiseen siltä osin kuin EPSO ei ole selvittänyt tosiseikkoja koskevin viittauksin, miksei kantajan työkokemus täyttänyt kilpailuilmoituksessa vahvistettuja perusteita.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu menettelyn osapuolten yhdenvertaisuutta koskevan periaatteen loukkaamiseen siltä osin kuin EPSO ei ole antanut kantajalle mahdollisuutta valmistella riittävällä tavalla kanneperusteitaan kanteen nostamiseksi, kun se on jättänyt esittämättä riittävät perustelut.

Kanne 9.7.2020 – UniCreditBank v. SRB

(Asia T-431/20)

(2020/C 279/76)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: UniCredit Bank AG (München, Saksa) (edustajat: asianajajat F. Schäfer, H. Großrichter ja F. Kruis)

Vastaaja: Yhteinen kriisintarkaisuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa yhteisen kriisintarkaisuneuvoston yhteiseen kriisintarkaisurahastoon vuodelta 2020 maksettavan ennakkollisen vakaussmaksun vahvistamisesta 15.4.2020 tekemän päätöksen (SRB/ES/2020/24) liitteineen siltä osin kuin ne koskevat kantajaa;
- velvoittaa yhteisen kriisintarkaisuneuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja esittää kanteensa tueksi seuraavat kanneperusteet.

- 1) Ensimmäisen kanneperusteen mukaan olennaisia menettelymääräyksiä on rikottu ja oikeutta hyvään hallintoon on loukattu, koska riidanalaiseen päätökseen ja sen liitteisiin I ja II ei sisälly riittäviä perusteluja SEUT 296 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti.
- 2) Toisen kanneperusteen mukaan olennaisia menettelymääräyksiä on rikottu ja perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua oikeutta hyvään hallintoon on loukattu, koska kantajaa ei kuultu ennen riidanalaisen päätöksen, joka koskee kantajalle epädullista toimenpidettä, antamista.
- 3) Kolmannen kanneperusteen mukaan perusoikeuskirjan 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua oikeutta tehokkaihin oikeussuojakeinoihin on loukattu, koska päätöksen aineellista oikeellisuutta on käytännöllisesti katsoen mahdotonta saattaa tehokkaasti tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Kanne 6.7.2020 – KY v. Euroopan unionin tuomioistuin

(Asia T-433/20)

(2020/C 279/77)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: KY (edustaja: asianajaja J.-N. Louis)

Vastaaja: Euroopan unionin tuomioistuin

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan implisiittisen päätöksen päivämäärällä 17.9.2019, joka vahvistettiin 10.10.2019 päivätyllä nimenomaisella päätöksellä, jossa hylättiin kantajan ennen hänen palveluksen aloittamistaan kertyneiden ja unionin eläkejärjestelmään siirrettyjen eläkeoikeuksien hyvittämättömän osan palauttamista koskeva pyyntö
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu huolenpitovelvollisuuden laiminlyöntiin. Tältä osin kantaja väittää, että Euroopan unionin elimellä on sille kuuluvan huolenpitovelvollisuuden nojalla velvollisuus antaa virkamiehelle vähimmäistoimeentulon sääntöä ja sen vaikutusta eläkkeen laskentaan koskevan tiedon lisäksi myös tieto mahdollisuudesta lykätä hänen eläkeoikeuksiansa siirtoa siihen saakka, että hänen varsinaiset eläkeoikeutensa alkavat.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu perusteettomaan etuun. Kantaja arvioi, että kieltäytyminen unionin järjestelmään siirrettyjen kansallisten eläkeoikeuksien sen osan, jota ei huomioida eläkettä maksettaessa, palauttamisesta voi johtaa perusteettomaan haltuunottoon ja näin ollen siihen, että unioni saa perusteetonta etua ja kyseinen virkamies köyhtyy epäoikeudenmukaisesti.

Kanne 10.7.2020 – Sedus Stoll v. EUIPO – Kappes (Sedus ergo+)

(Asia T-436/20)

(2020/C 279/78)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Sedus Stoll AG (Dogern, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Goldmann ja J. Thomsen)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Wolfgang Kappes (Bochum, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus sanamerkin Sedus ergo+ rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Rekisteröintihakemus nro 15 958 374

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 12.3.2020 asiassa R 2194/2018-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen;
- hylkää väiteosaston päätöksestä asiassa nro B 2 863 929 tehdyn valituksen ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja mahdollisen väliintulijan (Wolfgang Kappes) korvaamaan EUIPO:ssa käydyssä valitusmenettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 13.7.2020 – Ultrasun v. EUIPO (ULTRASUN)

(Asia T-437/20)

(2020/C 279/79)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Ultrasun AG (Zürich, Sveitsi) (edustajat: asianajajat A. von Mühlendahl ja H. Hartwig)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus sanamerkin ULTRASUN rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Rekisteröintihakemus nro 17 898 794

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 27.4.2020 asiassa R 1453/2019-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien kantajalle valituslautakunnassa pidetyssä menettelyssä aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkominen.
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 15.7.2020 – Tempora v. parlamentti

(Asia T-450/20)

(2020/C 279/80)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Tempora (Forest, Belgia) (edustajat: asianajajat A. Delvaux ja R. Simar)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kumoamiskanteen tutkittavaksi
- kumoamaan päätöksen, jonka päivämäärä ei ole tiedossa ja jolla Euroopan parlamentti on valinnut SPRL IMAGINA EU:n hankintasopimuksen sopimuspuoleksi
- velvoittamaan Euroopan parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa, joka koskee päätöstä valita toinen tarjoaja hankintasopimuksen sopimuspuoleksi hankintamenettelyssä COMM/AWD/2019/421, tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu tarjouseritelmän 15.2 artiklan rikkomiseen, asianmukaista tarkkuutta ja huolellisuutta koskevien velvoitteiden noudattamatta jättämiseen, yhdenvertaisuusperiaatteen, vapaan kilpailun periaatteen ja avoimuusperiaatteen loukkaamiseen sekä unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta 18.7.2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 (jäljempänä asetus 2018/1046) 170 artiklan 1 kohdan rikkomiseen. Kantaja väittää tältä osin, että parlamentin olisi pitänyt valita kantaja hankintasopimuksen sopimuspuoleksi, koska SPRL IMAGINA EU:n taloudellinen ja rahoituksellinen tilanne ei ollut riittävä, joten sitä ei voitu valita sopimuspuoleksi.
 - 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu asetuksen 2018/1046 liitteessä I olevan 23 kohdan ja tarjouseritelmän 16 artiklan rikkomiseen, yhdenvertaisuusperiaatteen, vapaan kilpailun periaatteen ja avoimuusperiaatteen loukkaamiseen sekä asianmukaista tarkkuutta ja huolellisuutta koskevien velvoitteiden noudattamatta jättämiseen. Kantaja väittää, että SPRL IMAGINA EU:n tarjouksessaan esittämät hinnat ovat poikkeuksellisen alhaisia eikä niitä olisi pitänyt hyväksyä.
-

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

**Euroopan unionin
julkaisutoimisto**
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI